

„Tarpsnis tarp Septynių Bažnyčios Periodų ir Septynių Antspaudų“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1963 m. kovo 17 dienos vakarą, Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).

1 Labas vakaras, draugai. Tai... Tai yra tikra privilegija ir vėl būti čia Viešpaties namuose šį vakarą. Ir toliau gyvename maitindamiesi ta Mana nuo šio ryto, kuria mūsų sielos buvo taip ypatingai palaimintos per Jo didžią Akivaizdą. O šį vakarą mes esame... Turime... Pradėsime nuo temos „Tarpsnis tarp Septynių Bažnyčios Periodų ir Septynių Antspaudų“. Šią popietę kalbėjau su draugu. Galbūt, Viešpačiui leidus, kažkuriuo metu šią vasarą, jei Jis nepasiims manęs namo arba... Arba jei galėsiu sugrįžti (jei nevyksiu į užsienį) norėčiau ir vėl pamokslauti apie paskutinius Septynis Timitus. Suprantate? Nes tai yra kartu susiję. O... O po to seka paskutinės septynios negandos ir... Ir visa tai yra kartu susieta kaip mes tai pamatysime eidami toliau.

3 Taigi šį vakarą mes norime nurimti, galbūt tai man užims daug laiko, bet... Kai tik sugrįšiu čia... Taigi, po visų Finikse pamokslautų pamokslų nei karto nebuvau užkimęs. Suprantate? Būtent taip. Ak, aš taip stipriai pamokslavau. Ir manau, kad pamokslavau dvidešimt septynis susirinkimus ir net neužkimau. Bet čia yra kitoks klimatas. Suprantate? Tiesiog... Tiesiog čia nėra gerai, čia slėnis. Čia... Čia yra blogos sąlygos... Sveikatai... Jūs suprantate, ką turiu omenyje. Nėra... Nėra gerai. Bet kuris pamokslininkas turi... kuris kalba negali pasigirti sveika gerkle.

Mano draugas daktaras vieną kartą apžiūrėjo mano gerklę, kad išsiaiškintų kas su ja negerai. Pasakė: „Nieko.“ Pasakė: „Tiesiog tavo balso stygos yra sustangrėjusios.“ Pasakė: „Tai nuo pamokslavimo.“ Na, man... Man... Man tai patinka, žinote. Nuo to pasijaučiau tik geriau, jei tai dėl pamokslavimo.

Suprantate? Tai yra gerai vardan Dievo Karalystės.

Taigi, galbūt mes negalime savo kūne turėti Jėzaus Kristaus randų tokių kokius Paulius turėjo, kai buvo mušamas, tačiau mes galime turėti randus, kai

pamokslaujame ir balsu nenutylime apie neteisingus dalykus. Mes esame dėkingi, kad mūsų daugiau nemuša, ypač šiuo metu.

6 Taigi... Mes... Kas iš jūsų perskaitė pamokslą „Ponai, kokia dabar valanda?“ arba perklausėte jį, žinote: „Ponai, kokia dabar valanda?“. Tai kurį laiką nedavė man ramybės. Jei negirdėjote, norėčiau, kad kažkoku būdu, jei galėtumėte... perklausykite jį kažkoku būdu... Tai kaip ir nedavė man ramybės, aš tiesiog norėjau tai paminėti prieš pradėdamas tarnavimą. Maždaug... maždaug prieš savaitę ar prieš dešimt dienų aš buvau toks sunerimęs, aš tiesiog... Aš... Aš... Aš tiesiog ne... Aš negalėjau pamokslauti ar daryti ko nors kito tarnavimuose, nes aš... aš nežinojau. Atrodė... Atrodė, kad tai galėjo būti kažkas blogo, o aš tiesiog nežinojau kas tai buvo. Taigi, aš...

Vieną ankstų rytą aš atsikėliau ir vykau į Sabino kanjoną, kuris nuo namų yra tik apie pusvalandžio kelio atstumu... ar keturiasdešimties minučių iki Sabino kanjono viršūnės; ten yra kelias į kalną, kuris tęsiasi keturiasdešimt aštuonis kilometrus. Ta vietovė yra keista. Kai esu čia dykumoje čia dvidešimt šeši ar trisdešimt du laipsniai šilumos, o už pusvalandžio kelio – pusantro metro sniego. Suprantate? Kalno viršuje.

8 Visai neseniai buvome Finikse, kur temperatūra siekė minus du, minus šešis laipsnius. Jie sušildė baseine vandenį ir žmonės jame plaukiojo. Bet nuvažiavus apie pusvalandžio kelią nuo tos vietos, temperatūra buvo plius keturi laipsniai, Flagštafe. Suprantate? Toks skirtumas yra dėl aukštutinių srovių ir dykumos... Tai labai sveika sergantiems astma ir panašiai. Bet...

9 Taigi, aš užlipau ant kanjono viršaus ir įkopiau kaip tik galėjau aukščiau. Ir aš... aš... aš paklausiau Viešpaties, kol ten sedėjau, ką visa tai reiškė ir panašiai. Tai man kaip ir nedavė ramybės ir aš tiesiog nežinojau ką daryti. Taigi, kol aš meldžiausi įvyko keistas dalykas. Aš... Aš... Aš noriu būti nuoširdus. Taigi, aš galėjau užmigti. Tai galėjo būti kaip transas arba tai galėjo būti regėjimas. Esu mažiau linkęs tikėti, kad tai buvo regėjimas, kuris... Laikiau savo rankas iškeltas sakdamas: „Viešpatie, ką šis sprogimas reiškia ir kas šie septyni Angelai piramidės žvaigždyno formoje, kurie pakėlė mane nuo žemės ir pakreipė rytų pusėn — ką tai reiškia?“.

11 Aš stovėjau ten maldoje ir kažkas įvyko. Ir tada kažkas atsirado mano rankoje. Taigi, aš žinau, kad jeigu jūs nesuprantate dvasinių dalykų, tai gali

pasirodyti labai keista. Bet kažkas staiga atsirado mano rankoje. Kai pažiūrėjau, tai buvo kalavijas. Jo rankena buvo pagaminta iš perlu, pati gražiausia iš visų matytų. O plaštakos apsauga (žinote, kuri, spėju, yra skirta tam, kad apsaugotų rankas nuo įpjovimų, žinote, kai jūs... žmonės anksčiau kaudavosi dvikovose) buvo auksinė. Lenkto kalavijo ašmenys nebuvo per ilgi, jie buvo ypatingai aštrūs ir žvilgėjo sidabru. Tai buvo pats gražiausias mano matytas dalykas. Jis tobulai atitiko mano ranką ir aš jį laikiau. Pasakiau: „Koks jis gražus!“. Pažiūrėjau į jį ir pamaniau: „Bet žinai, aš visada bijojau kalavijo.“ Aš kaip ir džiaugiausi, kad man neteko gyventi tomis dienomis, kai jais buvo naudojamosi, nes aš... aš bijau peilio. Taigi, aš... aš pamaniau: „Ką man su juo daryti?“.

Kol laikiau jį savo rankoje, balsas iš kažkur tarė: „Tai Karaliaus kalavijas.“ Ir po to tai pradingo.

13 Na, aš... aš galvojau, ką tai galėjo reikšti: „Tai Karaliaus kalavijas.“ Ir aš pamaniau: „Jeigu būtų pasakyta karaliaus (iš mažosios raidės) kardas, galbūt būčiau tai supratęs, bet buvo pasakyta Karaliaus kalavijas.“ Taigi, galbūt aš tai neteisingai supratau, bet pamaniau: „Yra tik vienas Karalius (iš didžiosios raidės), tai Dievas. Ir šis Kalavijas yra Jo, aštresnis už dviašmenį kalaviją.“ Suprantate? Ir... „Jūs pasiliekaite Manyje ir Mano Žodžiai...“ Suprantate? Ir... Pamaniau, kad dvikovose... Suprantate, kadangi aš... aš nesuprantu nei žodžio apie tai, bet... arba nei vieno dvikovos principo, tačiau tikrai žinau, kad ašmenimis yra smogiama kryžmai, galiausiai kalavijai, jei jie susiremia, priešas ir tu susiremi kalavijais štai taip, tuomet viską nulemia žmogaus jėga, nes, suprantate, jo kalavijas bus nukreiptas į mano širdį, o mano – į jo. Kalavijai yra susirėmę, ašmenimis yra smogiama į vienas kitą, jie smogia, o po to kalavijai susiremia drauge. Ir tas, kuris paima viršų – nukreipia kalaviją tiesiai į širdį. Tad reikia... Nors Kalavijas yra Žodis, reikalinga stipri tikėjimo ranka, kad jį išlaikytų ten, kad nukreiptų jį į priešą širdį.

15 Taigi, šių dalykų aš nežinojau, bet viską ką gavau iš Jo, apie tai galiu kalbėti, apie tai jums pasakiau. Tam kad... Žinote, manau tai buvo... ar tik ne mūsų Viešpats pasakė, kad viską, ką Jis gavo iš Tėvo, apie viską paskelbė ir nieko nenuslėpė? Ir... taigi mes norime išpildyti šiuos dalykus tada, kada jie ateina.

Taigi, jeigu būsite išmintingi ir melsitės, esu įsitikinęs, kad greitai kažką suprasite – dabar kažką, kas, tikiuosi, yra apreikšta.

16 Dabar, šioje Knygoje – visi atsiverskime – 5-tą skyrių Knygos, kuri yra vadinama Jėzaus Kristaus Apreiškimu. Taigi, rytoj vakare bus „Pirmasis Antspaudas“, pirmus keturis Antspaudus atidengia keturi raiteliai, po vieną kiekviename Antspaude, kuris ištinka žemę. O paskui, greičiausiai jie neužims daug laiko, užims pirmadienį, antradienį, trečiadienį ir ketvirtadienį; tuomet, manau, Šeštasis ir Penktasis Antspaudas, o Septintasis Antspaudas greičiausiai užims labai daug laiko. Galbūt skirsiu jums šiek tiek laiko pailsėti.

18 Mes ketiname čia pradėti susirinkimus, manau, septintą valandą, darbo dienomis. O aš būsiu ant pakylos lygiai septynios trisdešimt. Ir taip mes galėsime išsiskirstyti apie vidurnaktį, kad... kad... Aš... Aš uždelsiu viena valanda šį rytą. Neketinau to padaryti. Aš tiesiog... Aš nežinau kada... Nes aš nežinau kas yra pirmasis raitelis. Aš nežinau kas yra Antrasis, Trečiasis, Ketvirtasis, Penktasis, Šeštasis ar Septintasis Antspaudas. Aš... Iki šios akimirkos, aš nežinau. Suprantate? Aš tiesiog priklausau nuo Jo.

19 Štai kodėl... šią savaitę bandau iš Dievo malonės padėti, tikėdamas, kad jeigu jūs giliai suprasite... Žinote, regėjimuose negali atidengti dalykų kol tau nėra leista juos atidengti. Kiek kartų jūs visi esate mane girdėję liepiantį eiti namo; greičiausiai ten gulės skrybėlė ir tam tikras vaikas ar panašiai nebus išgydytas kol ji nebus padėta toje vietoje. Aš negaliu jiems to pasakyti, taip pat negaliu ją ten padėti. Ji turi būti padėta kažkokiu kitoku būdu. Kažkas kitas turi ją paimti ir padėti, viskas turi būti tvarkoje – tuomet tai gali būti apreikšta. Taigi dabar, būkite maldoje.

21 Dabar, prieš prisiartinant prie Knygos pakalbėkime su Juo su nuleistomis galvomis. Viešpatie Jėzau, mes patys visiškai nieko neturime. Mes jokiu būdu nebandytume prisiartinti prie šios šventos Knygos, šią švenčiausią valandą, kurios metu sielos yra paskirtoje laiko vietoje, nepaprašę, Viešpatie, kad Vienintelis, kuris gali apreikšti šią Knygą, kad Jis dabar išeitų į priekį palaimindamas menkas Tavo tarno pastangas.

Palaimink Žodį, kai jis bus ištartas. Tegul Jis eis Dvasios Jėgoje. Ir tegul dvasinė dirva tų... kurie alksta ir trokšta pažinti teisumą ir pažinti Dievo valią... Tegul tai kris į ją ir išaugins pagal savo rūšį. Suteik tai, Viešpatie. Tegul visas

gyrius priklausys Tau. Tegul šį vakarą alkanas ir trokštantis suras maistą ir gėrimą Žodyje. Mes prašome to Jėzaus Vardu iš Kurio yra apreiškimas. Amen.

23 Taigi, dabar mes atsiversime penktą skyrių. Taigi, tai ne „Septyni Antspaudai“. Tai „Tarpsnis tarp Septynių Bažnyčios Periodų ir Septynių Antspaudų“. Taigi, taip pat yra šeštas skyrius... buvo ketvirtas skyrius, tiksliau Apreiškimo, ir jame, jis apreiškia kažką kas įvyks po Bažnyčios pakilimo aukštyn – Bažnyčia pakyla aukštyn trečiame Apreiškimo skyriuje ir nesugrįžta iki devyniolikto Apreiškimo skyriaus. Suprantate? Dėl to Bažnyčia praleidžia sielvartą. Žinau, kad tai prieštarauja praktiškai kiekvienam mokytojui su kuriuo man teko kalbėti, tačiau aš... aš nenoriu būti nemalonus. Aš... Aš noriu būti jūsų brolis, bet aš... aš privalau jus mokyti tik taip, kaip suprantu. Jeigu taip nedarysiu negalėsiu to susieti. Suprantate? O dabar, ar ji pakyla aukštyn prieš sielvartą ar po sielvarto, aš noriu pakilti su ja. Tai svarbiausia.

25 Taigi apie šiuos dalykus mes... mes tik spėjame, nes aš neturiu išsilavinimo, aš nagrinėju provaizdžius. Aš žiūriu ir matau tai, kas yra ar kas buvo Senajame Testamente, kuris yra provaizdis arba šešėlis Naujojo, tuomet aš turiu supratimą, ką reiškia Naujasis Testamentas. Suprantate? Kaip Nojus įėjo į arką prieš prasidedant sielvartui – provaizdis... Bet dar prieš Nojui, suprantate, įeinant į arką Henochas pakilo aukštyn. Suprantate? Prieš kam nors įvykstant. O Lotas buvo pašauktas iš Sodomos prieš pasirodant pirmiems sielvarto ar sunaikinimo ženklams. Bet Abraomas niekada nebuvo Sodomoje, suprantate – provaizdis.

26 O dabar perskaitysime pirmą eilutę. Perskaitysiu pirmas dvi ar tris skyriaus eilutes. *„Ir aš mačiau soste Sédinčiojo dešinėje knygos ritinį, prirašytą iš vidaus ir iš viršaus, užantspauduotą septyniais antspaudais. Ir pamačiau galingą angelą, skelbiantį garsiu balsu: „Kas yra vertas atversti knygą ir nuplėšti nuo jos antspaudus?“ Bet niekas nei danguje, nei žemėje, nei po žeme negalėjo atversti knygos nei pažiūrėti į ją.“* (Kokia knyga). *„Ir aš smarkiai verkiau, kad neatsirado verto atversti ir skaityti knygą ar pažiūrėti į ją.“* (Taigi, štai koks nevertumas. Nevertas net į ją pažiūrėti – nei vienas žmogus, niekur).

„Tada vienas iš vyresniųjų man tarė: „Neverk! Štai nugalėjo liūtas iš Judo giminės, Dovydo atžala, kad atverstų knygą ir nuplėštų septynis jos

antspaudus“. Aš pažvelgiau, ir štai sosto ir keturių būtybių... bei vyresniųjų viduryje stovėjo Avinėlis, tarytum užmuštas, turintis septynis ragus ir septynias akis, kurios yra septynios Dievo Dvasios, siųstos į visą žemę. Jis priėjo ir paėmė knygą iš soste Sėdinčiojo dešinės.“

Šioje vietoje kelioms akimirkoms stabtelėsime perskaitę Apreiškimo 5 iki... įskaitant ir 7 eilutę.

29 Ši septyniais antspaudais užantspauduota Knyga yra apreiškiama Septynių Griaustinių iš Apreiškimo 10, metu. Jeigu norite tai pasižymėti... Akimirkai atsiverskime Apreiškimo 10, kad jūs galėtumėte suprasti prieš mums į tai įsigilinant. Taigi, tai vyksta paskutiniuoju metu, nes, pasiklausykite.

„...Aš išvydau dar vieną galingą angelą, nužengiantį iš dangaus, apsisiautusį debesimi. Jo galvą supo... vaivorykštė...“

Jeigu pastebėjote, tai Kristus. Suprantate? Nes Senajame Testamente Jis buvo vadinamas Sandoros Angelu, o dabar Jis tiesiogiai ateina pas Žydus, nes su Bažnyčia yra pabaigta. Suprantate? Gerai.

„...veidas ...veidas švytėjo kaip saulė ir kojos – tarsi ugnies stulpai.“

Ar prisimenate tą Angelą iš Apreiškimo 1? Lygiai tas pats. Angelas yra pasiuntinys ir Jis yra Pasiuntinys skirtas Izraeliui. Suprantate? Bažnyčia buvo paimta. Suprantate? Taigi, arba greitai turi būti paimta. Jis ateina paimti Savo Bažnyčios.

32 Dabar sekite.

„Jis laikė rankoje išvyniotą knygelę...“

Taigi, ten ji buvo užverta ir užantspauduota, o čia buvo išvyniota. Nuo užantspaudavimo meto į kurį mes įsigilinsime šį vakarą, dabar Knyga yra atverta. Knygelė Jo rankoje... Jo... Ji buvo atverta. Ak, kaip... Saulė kaip stulpai... Palūkėkite minutėlę, leiskite man vėl perskaityti nuo šios vietos.

„Jis laikė rankoje išvyniotą knygelę. Ir Jis atsistojo dešiniaja koja ant jūros, o kairiaja ant sausumos, ir ėmė šaukti galingu balsu tartum riaumojantis liūtas...“ (Mes žinome, kad Jis yra Judo giminės Liūtas. Štai čia Jis yra Avinėlis, bet šioje vietoje Jis yra Liūtas. Suprantate?). *„Kai jis sušuko, atsiliepė septyni griaustiniai savais balsais.“*

Taigi, Jonui buvo liepta užrašyti tai, ką matė, todėl apaštalas ir pranašas paėmė plunksną, kad tai užrašytų.

„Septyniems griaustiniamis prabilus savais balsais, puoliasi rašyti, bet išgirdau iš dangaus balsą, sakantį man: „Užantspauduok, ką pasakė septyni griaustiniai, ir to nerašyk!“ (Taigi, tai yra kažkas, ko mes nežinome. Tai dar turi būti apreiškta; to nėra Šventame Rašte, ką pasakė tie griaustiniai).

„O angelas, kurį mačiau stovint ant jūros ir ant sausumos, pakėlė savo ranką į dangų...“

(Dabar pasiklausykite).

„...ir prisiekė Gyvenančiuoju per amžių amžius, kuris sutvėrė dangų ir visa, kas jame, žemę ir visa... kas joje, bei... ..kad laiko daugiau nebebus,“ (Sekite, čia yra eilutė prie kurios noriu prieiti).

„bet septintojo angelo trimitavimo dienomis bus baigta Dievo paslaptis, kaip Jis yra paskelbęs Gerąją naujieną savo tarnams pranašams.“

37 Taigi, suprantate šios septyniais antspaudais užantspauduotos Knygos paslaptis bus apreiškta skambant septintojo bažnyčios angelo žiniai. Suprantate? Septintasis angelas pradeda skelbti, mes turime paruoštus žinios pamokslų įrašus garsajuostės ir knygelės formoje.

Taigi, pradėjus skelbti Žinią Dievo paslaptis turėtų būti užbaigta. Suprantate? Tuo metu. Taigi, mes pamatysime, kad Dievo paslaptis yra neapreiškta tol, kol septintojo angelo Žinia yra nepaskelbta.

Taigi, šios mintys bus svarbios Antspauduose; esu tuo tikras, nes tai turi susieti visas smulkmenas. Taigi, tai yra užrašyta paslaptingu būdu, nes joks žmogus to nežino: Vienas Dievas, Jėzus Kristus. Suprantate?

39 Taigi, bet tai... tai yra Knyga, paslaptinga Knyga. Tai Atpirkimo Knyga. (Greitai prie to prieisime). O dabar mes žinome, kad ši Atpirkimo Knyga nebus visiškai suprasta: Ją bandė suprasti šešiuose bažnyčios perioduose, tačiau pabaigoje, kuomet septintasis angelas pradeda skelbti savo paslaptį, jis sujungia visus palaidus galus, kuriuos kiti bandė suprasti ir paslaptys nusileidžia iš Dievo kaip Dievo Žodis ir apreiškia visą Dievo apreiškimą. Tuomet Dievybė ir visi kiti dalykai yra išaiškinti. Visos paslaptys: gyvatės sėkla ir visa kita turi būti apreiškta.

40 Taigi, matote, aš neišsigalvoju šių dalykų. Tai yra kas... Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Perskaitysiu jums tai iš Knygos. „...bet septintojo angelo trimitavimo dienomis bus baigta Dievo paslaptis, kaip Jis yra paskelbęs Gerąją naujieną savo tarnams pranašams.“ Tai pranašai, kurie užrašė Žodį. Septinto bažnyčios periodo trimitavimo dienomis, paskutiniojo bažnyčios periodo, visi palaidi galai, kuriuos buvo bandoma susieti per šiuos bažnyčios periodus, bus susieti drauge. Ir kai Antspaudai yra nuplėšti ir paslaptis apreikšta, žemyn nužengia Angelas, Pasiuntinys, Kristus, atsistodamas koja ant sausumos ir ant jūros su vaivorykšte virš Savo galvos. Dabar prisiminkite, šis septintasis angelas yra žemėje šio atėjimo metu.

42 Taip kaip Jonas skelbė savo žinią, tuo pačiu metu, kai tas Mesijas pasirodė... Jonas žinojo, kad Jį pamatys, nes jis turėjo Jį pristatyti. Ir mes suvokiame, kad Raštuose, Malachijo 4, turės būti toks kaip Jonas, Elisas, kuriam gali ateiti Dievo Žodis, ir jis Šventąją Dvasia turi apreikšti visas Dievo paslaptis ir atstatyti vaikų tikėjimą į apaštalinių tėvų: atstatyti šias visas paslaptis, kurias buvo bandoma įvardinti per šiuos denominacinius metus. Taigi, taip pasakė Žodis. Esu atsakingas už tai, ką Jis pasakė. Suprantate? Tai... Tai užrašyta, tai yra tiesa. Štai kas tai yra.

44 Dabar mes matome, kad ši Septyniais Antspaudais užantspauduota Knyga yra atpirkimo paslaptis. Tai yra Atpirkimo Knyga iš Dievo. Taigi, šiuo metu visos paslaptys turėtų būti užbaigtos šio pasiuntinio trimitavimo metu. Taigi, čia yra angelas žemėje ir kitas Angelas, didis Pasiuntinys nužengia. Suprantate, tas angelas buvo žemiškas angelas, pasiuntinys. Bet čia nužengia Vienas iš dangaus: vaivorykštė, sandora. Suprantate? Tai gali būti tik Kristus; lygiai taip pat kaip buvo Apreiškimo 1-ame skyriuje, stovi viduryje septynių auksinių žvakidžių su vaivorykšte, atrodančia kaip jaspio ir sardžio akmuo.

47 O čia Jis sugrįžta 10-ame skyriuje, po atėjimo meto, kai visos paslaptys turi būti užbaigtos, ir Antspaudai turi būti nuplėšti, ir yra paskelbiama, kad laiko daugiau nebebus. Ir jis tarė: „Kai septintasis angelas pradės trimituoti, tada paslaptys turės būti užbaigtos ir ateis metas Angelo pasirodymui.“ Mes esame arti, kažkur. Tai tiesa.

48 Dabar atkreipkite dėmesį Septyniuose Antspauduose slypi Knygos paslaptis. Kol nepamatysime, ką tie Septyni Antspaudai užantspaudavo, mes tiesiog apie tai spėliosime. Nes, kaip jums šį rytą ir pasakiau, mano trumpo pamokslo metu „Dievas slepiasi paprastume, o vėliau jame apsireiškia“. Suprantate mes esame... mes esame... mes tikrai tai praleisime, jei tai nebus neabejotinai, tikrai apreiškta per Šventąją Dvasią ir taip pat patvirtinta. Suprantate? Jei iškils pranašas ir pasakys, kad tai reiškia vieną dalyką, o Dievas to dalyko nepatvirtins, tuomet pamirškite tai. Suprantate? Bet Dievas turi patvirtinti kiekvieną teiginį, viską turi patvirtinti, kad tai būtų tiesa. Suprantate, suprantate? Todėl jo vaikai stebės šiuos dalykus (suprantate?), ir bus pastabūs.

49 Atkreipkite dėmesį, Septyni Antspaudai ant Knygos turi... Šie Septyni Antspaudai užantspaudavo Knygą. Suprantate? Knyga yra visiškai užantspauduota. Ar suprantate tai? Knyga yra visiškai užantspauduota Knyga, kol Septyni Antspaudai nėra nuplėšti. Ji užantspauduota Septyniais Antspaudais.

Taigi, tai skiriasi nuo Septynių Griaustinių. Suprantate? Tai Septyni Antspaudai ant Knygos, o Knyga ne... Antspaudai nebus nuplėšti iki septintojo angelo žinios. Suprantate? Todėl mes... mes tik galime daryti prielaidą, bet tikras Dievo apreiškimas taps tobulas tame trimitavime ir patvirtintoje Tiesoje. Taigi, būtent taip pasakė Žodis. Tuo metu paslaptys turėtų būti užbaigtos. O ši septyniais antspaudais užantspauduota Knyga, nepamirškite, Apreiškimo 5-ame skyriuje buvo užverta, o Apreiškimo 10-ame skyriuje yra atverta.

51 Ir dabar mes pamatysime, ką Knyga sako apie tai kaip Ji buvo atverta. Ir tai netampa žinoma, kol Avinėlis nepaima Knygos ir nenuplėšia Antspaudų ir neatveria Knygos. Suprantate? Avinėlis turi paimti Knygą. Ji yra Jo. Dabar nepamirškite: nei vienas žmogus danguje, nei vienas žmogus žemėje: popiežius, vyskupas, kardinolas, presbiteris ar kas jis bebūtų, negali nuplėšti tų Antspaudų ar apreiškti tą Knygą, tik Avinėlis. O mes mėginome, bandėme nuspėti, ir suklypome, ir klausėme savęs ir... ir būtent dėl šios priežasties esame painiavoje: bet turime Dievišką pažadą, kad ši Atpirkimo Knyga bus Avinėlio tobulai atverta, ir taip Antspaudai bus Avinėlio nuplėšti, paskutiniąją dieną, kurioje mes dabar gyvename. Ir tai netampa žinoma, kol Avinėlis nepaima Knygos ir nuplėšia Antspaudų, nes, nepamirškite, Knyga buvo

laikoma To, kuris sėdėjo ant sosto. Ir Avinėlis ateina pas Tą, kuris sėdi soste ir paima Knygą iš Jo dešinės rankos: paima Knygą.

54 O, tai taip prasminga. Su Šventosios Dvasios pagalba pamėginsime tai išsiaiškinti. Tagi, mes priklausome nuo Jo. O vėliau mes pamatysime, kad tai yra paskutiniuju metu, kai laikas yra pasibaigęs. Nei viena denominacija neturi teisės Knygos išaiškinimui. Nei vienas žmogus neturi teisės Jos išaiškinimui. Avinėlis yra Tas, kuris Ją išaiškina, Avinėlis yra Tas, kuris Ją ištaria ir Avinėlis padaro Žodį žinomą, kai patvirtina ir sugražina Žodį į Gyvenimą. Suprantate? Būtent.

55 Atkreipkite dėmesį, Ji nėra apreikšta kol... ši Knyga nėra apreikšta, kol nepasibaigė bažnyčios periodai ir denominacijų periodai, ir laiko nebelieka. Supratate? Ji yra apreikšta tik po bažnyčios periodų ir denominacinių periodų pabaigos. Dėl šios priežasties šį vakarą tuo yra taip dvejojama. Suprantate? Jie pasigauna nedidelę doktriną, metasi į vieną kraštutinumą ir sako: „Yra būtent taip.“ Kitas pasigauna kitą doktriną, metasi į kitą kraštutinumą ir sako: „Yra būtent taip.“ Ir kiekvienas tuo pagrindu įkuria denominaciją, kol galiausiai turime šimtus denominacijų. Visgi visame tame matome sumaištį; žmonės užduoda klausimą: „Kas yra tiesa?“. Ar tik ne tokia yra šiandieninė padėtis...

57 Bet tada Jis pažada, kad kai tas laikas pasibaigs, pasigirs septintojo angelo balso trimitavimas ir Knyga bus apreikšta (suprantate?) tuo metu. Taigi, nereikia sakyti: „Nei vienas... iš tų žmonių ten nėra išgelbėtas.“ Bet tos paslaptys, kurių jie negalėjo suprasti: kaip Dievas gali būti trijuose ir, visgi, jis vienas; kaip Raštas gali sakyti krikštykite vardan Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios, o kitoje vietoje sakyti krikštyti Jėzaus Kristaus vardu. Suprantate? O, tiek daug dalykų... Kaip leva galėjo suvalgyti obuolį ir sukelti viso pasaulio pražūtį? Suprantate? Kaip šie dalykai gali tokie būti? Bet šie dalykai yra pažadėti būti apreikšti paskutiniuju metu. Tai tie palaidi galai, kuriuos šie didingi, atėję į sceną, kariai, tokie kaip Irenėjus ir Martinas (Šventas Martinas), ir Polikarpas, ir kiti; ir Liuteris, ir Veslis, ir visi kiti (suprantate?), kaip... Kaip jie atėjo ir nugyveno tik tiek, kad... kad atneštų šviesą ir apšviestų ją, bet jie paliko daug dalykų tam... tamsoje.

Pasirodė Sekmininkų periodas, kaip Liuteronų periodas, bet jie pakliuvo į pavojingą padėtį. Bet tai vistiek teisinga; nesakau, kad jie nebuvo teisūs. Buvo, bet jie paliko nesusietus galus, kurie negali būti paaiškinti. Bet tada...

Kodėl? Antspaudai nebuvo nuplėšti, kad nuodugniai atskleistų, ką šie dalykai reiškia. Suprantate?

61 Bet paskutiniajame periode visos šios paslaptys turi būti atskleistos ir pateiktos, ir Avinėlis turi atidengti Antspaudus ir apreikšti bažnyčiai, o po to laiko nebelieka. Suprantate? Kaip nuostabu. Tada Knyga, tada Atpirkimo Knyga... Tuomet tai tęsiasi toliau ir mes vėliau pamatome kaip šimtas ir keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra įtraukiami ir taip toliau. Gerai. Tai žydai.

63 Taigi, dabar Paulius... Šiek tiek perskaitykime. Pasižymėjau kai kurias Rašto vietas ir manau, kad mes turėtume jas perskaityti. Dabar visi atsiverskime... Paulius, Efeziečiams 1... Manau kaip dauguma žmonių užsirašo ir atsinešė savo užrašų knygeles, užsirašo Rašto vietas, pasižymi jas savo Biblijoje. Tai... tai puiku; man patinka, kai tai darote, o po to, sugrįžtate namo ir nagrinėjate. Suprantate? Ir... ir jeigu patys tai nagrinėjate, po to jūs... jūs tai geriau suprasite. Suprantate? Tiesiog panagrinėkite tai ir prašykite, kad Dievas padėtų tai suprasti.

Dabar perskaitykime Rašto vietą, kurią turiu čia užsirašęs: Efeziečiams 1:3 ir 14. Dabar.

„Jame ir jūs, išgirdę tiesos žodį – jūsų išgelbėjimo Evangeliją – ir įtikėję Juo...esate užantspauduoti pažadėtąja Šventąja Dvasia, kuri yra mūsų paveldėjimo užstatas iki nuosavybės atpirkimo Jo šlovės gyriui.“
Suprantate?

66 Dabar, kol esame atsivertę Rašto vietą... Suprantate Šventoji Dvasia šioje vietoje yra pati Antspaudas. Šventoji Dvasia yra Antspaudas. O ką simbolizuoja Antspaudas? Užbaigtą darbą. Šventoji Dvasia yra asmens Antspaudas... Ir tam asmeniui, kai jis priima Šventą Dvasią, tuomet baigiasi jo dejavimo metas (Suprantate?), nes tai yra užbaigtas darbas.

67 Kaip anksčiau, kai dirbau geležinkelio kompanijoje, mes pakraudavome į vagonus skardinių ir kitų dalykų iš konservų fabriko ir... ir...Bet tuomet prieš vagoną užantspauduojant, inspektorius apeidavo aplink, kad pažiūrėtų ar vagonas buvo tinkamai pakrautas. O jeigu ne, tuomet pirmojo susidūrimo su kuo nors metu, viskas išsibarstytų ir sudužtų ir... ir geležinkelio kompanija būtų atsakinga. Ir tas inspektorius turėdavo viską patikrinti, kad įsitikintų jog viskas

yra savo vietose. Jeigu taip nebūdavo, jis nepraleisdavo automobilio. Tuomet mums reikėdavo viską daryti iš naujo, kol inspektorius būdavo patenkintas. O kai inspektorius yra patenkintas, jis uždaro duris. Inspektorius uždaro duris. Ir inspektorius ant jų uždeda antspaudą, o po to niekas negali nuplėšti antspaudą, kol krovinyš nepasiekia kelionės tikslo.

68 Štai ką darė Šventoji Dvasia. Suprantate? Ji eina ir Ji ištiria... Štai kodėl negalite turėti šių dalykų ir... Jūs sakote: „Aš kalbėjau kalbomis ir aš šaukiau, ir aš šokau Dvasioje.“ Tai su tuo neturi nieko bendro. Suprantate? Šventoji Dvasia tiria tokį žmogų, kol Ji galiausiai yra patenkinta ir žino, kad jie yra... Tada jie yra užantspauduoti jų amžinajam kelionės tikslui. Nėra to, kas galėtų nuplėšti tą Antspaudą.

Biblija (jūs pasižymėkite Rašto vietą), Efeziečiams 4:30 sakoma...

„...Ir neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria esate užantspauduoti atpirkimo dienai.“

Įsiminkite tą žodį "atpirkimo" (suprantate?) iki dienos, kurią Atpirkimo Knyga bus apreikšta ir Atpirkėjas ateis pareikalauti Savo nuosavybės; niekas kitas to negali padaryti. Suprantate? Neliūdinkite Jos. Sakoma: darykite dalykus, kurie patinka Dievui, nes dabar Knyga yra užantspauduota ir jūs esate užantspauduoti. Pati Šventoji Dvasia yra Antspaudas.

70 Antspaudas reiškia... (Taigi, šį žodį paėmiau iš žodyno). Antspaudas reiškia užbaigtą darbą. Ir kai Septintas Antspaudas yra nuplėštas, Dievo paslaptis, kuri yra užantspauduota šiuose paslaptinguose antspauduose yra užbaigta; iki dienos, kurią Antspaudas yra nuplėštas, tada yra apreikšta, kas yra jo viduje.

Jeigu tam žmogui rūpi, kas yra to vagono viduje, jūs galite pasakyti: „Ten turėtų būti tas ir tas. Ten turėtų būti...“ Jis tik bando atspėti. Bet kai antspaudas yra nuplėštas ir durys atidarytos, mes pažiūrime į tai ir konkrečiai matome, kas yra viduje. Ar suprantate tai? Ir tai galės būti padaryta tik paskutiniu metu.

72 Antspaudas taip pat reiškia nuosavybę. Suprantate? Ant antspaudą yra ženklas, kuris nurodo nuosavybę. Kai esate nupirktas Jėzaus Kristaus Krauju

ir užantspauduotas Šventąja Dvasia, jūs daugiau nepriklausote pasauliui ar tam, kas sietina su pasauliu. Jūs priklausote Dievui.

Kitas dalykas: antspaudas yra apsauga. Antspaudas reiškia, kad jūs esate apsaugotas. Taigi, jūs, kurie netikite amžinąja apsauga, aš nežinau, bet dabar... Bet antspaudas garantuoja saugumą iki kelionės tikslo. Vargas tam žmogui, kuris pabandys nuplėšti antspaudą. Šventosios Dvasios Antspaudas negali būti nuplėštas. Esate visi mane girdėję sakant, kad žmonės sako: „Velnias privertė mane taip padaryti.“ Ne, ne, velnias to nedaro. Tiesiog jūs nebuvote užantspauduotas, tad (suprantate?), nes kai jūs esate užantspauduotas, jis pasilieka išorėje. Suprantate?

74 Taigi, jūs išėjote pas jį. Jis negalėjo į jus patekti, nes vienintelis būdas kaip jis galėtų į jus patekti – praeiti tą patį procesą kaip ir jūs praėjote. Jis turėtų būti išgelbėtas, pašventintas ir pripildytas Šventąja Dvasia; tada jis būtų jūsų brolis. Todėl, suprantate, jis negalėtų to padaryti; ne, ne. Jūs tiesiog priėjote prie tarpinės ribos ir sugrįžote atgal geisdami pasaulio dalykų. Jis niekada nebuvo nuėjęs iki pat Kanaano (suprantate?), per Jordaną, mirtį sau. Suprantate?

75 Dabar atkreipkite dėmesį. Taigi, ši Knyga yra užantspauduota ir... ir jūs esate užantspauduotas su Knyga iki atpirkimo dienos. Ir vėl Romiečiams 8:22 ir 23... Atsiverskime tai pagrindimui, tada manau šiek tiek geriau suprasime, kai kiekvienas žmogus tai perskaitys sau. Duodu jums kelias Rašto vietas, kad galėtume... kad galėtume į jas pažvelgti, kol dar turime daug laiko. Taigi, 8, Romiečiams 8:22 pradžia...

„Nes mes žinome, kad visa kūrinija drauge dejuoja ir kankinasi skausme iki šiol.

Ir ne tik jie, bet ir mes, turintys Dvasios pirmavaisius, – ir mes patys dejuojame savyje, laukdami įvaikystės, tai yra, mūsų kūno atpirkimo.“

77 Tai bent, tai bent. Ar tai nepriverčia, mūsų senųjų, puikiai jaustis. Dėl to mes visi turėtume puikiai jaustis laukdami šios valandos. Mes suprantame, kad tai įvyks pirmojo prisikėlimo metu. Suprantate gamta dejuoja; mes dejuojame, nes mes suprantame, kad kažkas yra ne tvarkoje. Jūs galite dėl to dejuoti tik dėl to, kad čia prasidėjo naujas gyvenimas, kuris kalba apie naują pasaulį.

78 Kai su žmona ne taip seniai nuvykome į čia esantį prekybos centrą ir ji pasakė: „Mes pastebėjome kažką keisto: ponis vilkėjo suknelę“, – ir tai buvo taip keista. Suprantate? Jos... jos... Beveik nei viena iš jų nedėvi suknelių. Suprantate? Kažkodėl jos yra užmaršios; jos išeina jų neapsivilkusios. Todėl, kai mes... Jos sąmoningai pamiršta.

Tada Meda man pasakė, ji pasakė: „Bilai, kodėl taip yra?“. Ji pasakė... „O“, – pasakiau aš, – „tiesiog tokia yra tautos dvasia.“ Ir aš tęsiau: „Kai nuvyksti į Vokietiją, jie turi tam tikrą dvasią. Nuvažiuoji į Suomiją, jie turi tautinę dvasią. Atvažiuoji į Ameriką, mes turime tautinę dvasią.“ Mūsų tautinė dvasia yra išdykėliška (suprantate?), juokai. Ar žinote kodėl? Mes buvome įkurti ant apaštalių mokymo pamato. Mes įkūrėme [šali – Red.] vadovaujant tokiems didingiems vyrams kaip Vašingtonas, Linkolnas, bet mes palikome tą pamatą ir mes žinome, kas mūsų laukia. Mes žinome, kad ant atominės bombos yra užrašytas mūsų šalies vardas. Mes žinome, kad mūsų priešakyje laukia vergystė, nėra prasmės savęs apgaudinėti.

82 Tai primena man... vieną iš tų komikų, kurie leidžiasi keliu ir... ir pasakoja juokelius, ir nervinasi, ir moterys pakeliui nervinasi, ir vyrai kartu taip daro. Tai man tiesiog primena berniuką, kuris eina per kapines, švilpauja, bandydamas save apgauti, kad jam nebaisu. Žinoma jam baisu. Suprantate? Jis nieko neapkvailins. Dėl to jis ir švilpauja. Suprantate? Jis bando pasakyti, kad nėra išsigandęs, bet iš tiesų yra.

Štai kur šiandien problema. Bet, o, kokia palaiminta viltis tikinčiajam, kuris iškelia rankas, nes atpirkimas artėja, kai jis mato šiuos dalykus pasirodančius. Tai didis metas tikinčiajam.

84 Taigi, tai, kas dejuoja mūsų kūnuose... Ar esate pastebėję kaip medis stengiasi gyventi? Jis nori gyventi. Atkreipkite dėmesį į mirštantį gyvūną, kaip jis kovoja. Atkreipkite dėmesį į žmogų. Viskas, gamta dejuoja. Mes savyje dejuojame. Suprantate? Mes žinome, kad kažkas yra ne taip. Iš šių eilučių suprantame, kad kažkas buvo prarasta ir žmoguje, ir žemėje. Visa kūrinija kažką prarado, nes mes matome iš šio įkvėpto Žodžio, kad dėl kažkokios priežasties ji dejuoja. Jūs... Jūs nedejuojate, jeigu nėra priežasties. Kaip kalbėjau apie rašalą, yra priežastis.

85 Taip yra maldoje už ligonius; kol surandi priežastį... Aš žinau koks turi būti išgydymas, bet aš turiu surasti priežastį. Štai kodėl regėjimai yra tokie reikalingi ir buvo pažadėti. Jie atidengia širdies paslaptį, pasako žmogui, kur jis padarė klaidą ir ką reikia daryti. Suprantate? Nesvarbu kiek vaistų vartotumėte ar kiek aliejaus išlietumėte ant galvų, ar kaip garsiai, kas nors už jus besimeldžiantis šauktų, jei kažkas yra ne tvarkoje, jis liks savo vietoje. Aš pasakiau žodį „jis“, tai šėtonas.

Suprantate, šiandien nesvarbu, kokie pažengę būtume medicinoje, mes vistiek nieko nežinome apie šiuos dalykus. Jūs sakote: „Jis serga vėžiu.“ Na, tai nieko nereiškia; tai... tai... tai yra tiesiog įvardina kas tai yra. Tai įvardina medicininį pavadinimą: vėžys. Tai neturi nieko bendro su tuo, kas tai yra. Tai tik pavadinimas, kuriuo vadiname. Mes tiesiog vadiname tai pavadinimu, vėžys. Bet tai iš tiesų yra, išskaidžius, tai velnias. Suprantate?

87 Taigi, mes sakome „nuodėmė“; mes tik vadiname tai nuodėme: išskaidykite tai. Kas yra nuodėmė? Dauguma žmonių sako: „Gėrimas, paleistuvavimas.“ Ne, ne – tai nuodėmės atributai. Suprantate? Tai yra tai, ką nuodėmė sukelia (suprantate?), bet tikra nuodėmė yra netikėjimas. Štai kaip ji yra įvardinama ir kaip į ją yra kreipiamasi. Jeigu esate tikintysis, jūs nedarote tų dalykų. Nesvarbu koku šventu bandote save padaryti ir koku religingu bandote būti, jeigu jūs darote tuos dalykus, esate netikintysis. Tai pagal Raštą.

88 Taigi, kažkas yra prarasta ir yra dejuojama. Yra bandoma sugrįžti atgal į pradinę būseną. Ar galite įsivaizduoti kažką, kas nuo žemės paviršiaus įkrito į kažkokią gilią duobę, dėjo pastangas, bandė išlipti, traukė... Jie privalo, kažkokiu būdu išlipti iš šios duobės. Jie nėra savo pradinėje būsenoje, jie paklaikusiai šaukia, nagais drasko sienas, kelia triukšmą ar kažkokiu būdu tai daro. Jie dejuoja, nes nori sugrįžti į pirminę būseną.

90 Kaip žmogus, kurį ištiko liga, skausmai, kančios – kadaise to nebuvo; bet dabar jie dejuoja. Kodėl? Su jais nėra gerai; kažkas yra negerai ir jie dejuoja ir bando sugrįžti ten, kur buvo, kai buvo sveiki. Ir kai gamta ir žmonės, kaip pasakė Biblija, dejuoja, tai parodo, kad jie nėra toje būsenoje, kurioje turėtų būti. Jie nuo kažkur nupuolė.

91 Taigi, mums nereikia, kad kažkas tai mums paaiškintų. Suprantate? Nes, žinoma, mes žinome, kad tai buvo Amžinasis Gyvenimas nuo kurio jie puolė ir

Jie neteko teisės į Amžinąjį Gyvenimą per Adomo ir levos puolimą, kurie puolė iš Amžinojo Gyvenimo į mirtį, Edeno sode ir įvedė visą gamtą paskui save į mirtį.

Iki Adomo medis niekada nepražūdavo. Gyvūnui nereikėdavo mirti iki Adomo. Yra tik vienas dalykas, kuris negali mirti, ir tai yra Dievas, nes Jis yra Amžinas. Ir tai yra vienintelis kelias, kuris gali mus sulaikyti nuo mirties; mes turime turėti Amžinąjį Gyvenimą mumyse, kad būtume Dievo sūnūs ir dukterys. Bet kai mes numirėme (kaip minėjau pamoksle šį rytą) nuodėmei, mes pardavėme savo pirmagimystės teisę ir peržiangėme šią bedugnę. Taigi, mes esame už Dievo pasiekimo ribų, šioje bedugnės pusėje.

93 Taigi, žinoma, kai Adomas puolė mirčiai, jis užtraukė mirtį visai kūrinijai. Taigi, jam buvo duotas laisvos valios pasirinkimas. Tai buvo jiems duota, lygiai kaip mums... kad galėtų padaryti pasirinkimą.

Taigi, Adomas ir leva, pradžioje priešais juos ten buvo to, kas teisinga ir to, kas klaidinga, medis, ir tas pats medis stovi prieš... prieš kiekvieną iš mūsų. Suprantate, Dievas nedaro to už Adomą ar už levą... Jūs sakote: „Na tai jų kaltė.“ Ne, dabar jau nėra jų. Tai jūsų kaltė. Dabar negalite suversti to Adomui. Turite patys atsakyti, nes tai, kas teisinga ir tai, kas klaidinga yra priešais jus. Mes stovime ant to paties pamato kaip Adomas ir leva.

95 Bet suprantate, kai mes esame atpirkti, mes daugiau nenorime savo paties pasirinkimo, mes norime Jo pasirinkimo. Suprantate, suprantate? Taigi, Adomas ir leva norėjo padaryti savo pačių pasirinkimą. Jie norėjo... jie norėjo sužinoti ką tai reiškę, turėti išmintį. Todėl jie... jie tai pabandė ir tai sukėlė mirtį.

97 Taigi, kai žmogus buvo atpirktas, jam daugiau nerūpi išsimokslinimas. Jo daugiau nedomina pasaulio dalykai, pasaulio išmintis. Jis visai nenori jokio pasirinkimo. Kristus yra jo pasirinkimas ir tai viskas; jis atpirktas. Jis daugiau nebenori savęs vesti. Jis daugiau nenori, kad kažkas turėtų jį įkalbėti kažkur eiti ir kažką daryti. Jis tiesiog laukia ir sužino jo Kūrėjo pasirinkimą. Suprantate? Tada jis eina savo Kūrėjo Vardu tada, kada Kūrėjas jam pasako eiti.

Bet žmogus ieškodamas išminties nori surasti... Na: „Šioje parapijoje yra visai neblogai, bet kitur jie man daugiau mokėtų, todėl eisiu pas juos.“ Suprantate, suprantate, išmintis...

99 Taigi, Adomas nusidėjo paklusdamas savo žmonos protavimui vietoj to, kad laikytųsi Dievo Žodžio – štai kas privertė Adomą nusidėti. Jo... jo žmona samprotavo su šėtonu ir po to pateikė rezultatą Adomui, o Adomas atsisakė Žodžio ir išdavė. Jis taip pat neteko savo paveldo, kai neteko bendravimo ir teisės į Gyvenimą. Prisiminkite: „Nes tą dieną, kai nuo jo valgysi, tikrai mirsi.“

Ir kai jis neteko savo Gyvenimo, jis taip pat neteko savo paveldo gyvenime, nes jis turėjo aukščiausią valdžią virš žemės. Jis buvo žemės dievas. Dievas yra visatos Dievas, visur. Tačiau Jo sūnaus valdžioje buvo ši žemė. Jis galėjo ištarti; jis galėjo pavadinti; jis galėjo pasakyti; jis galėjo sustabdyti gamtą; jis galėjo padaryti ką tik būtų panorėjęs. Suprantate? Bet kai jis tai padarė, jis prarado savo paveldą.

Taigi, Adomas galėjo pasakyti: „Tegul šis kalnas iš čia bus perkeltas štai ten.“ Ir taip būtų įvykę. Adomas galėjo pasakyti: „Tegul tas čia esantis medis išsiraus ir bus pasodintas štai ten.“ Ir taip būtų įvykę. Suprantate? Nes jis turėjo visišką, aukščiausią valdžią, kaip antraeilis dievas po Dievu mūsų Tėvu, nes jis buvo Dievo sūnus.

102 Taigi, jeigu galėtume čia minutėlei sustoti – gautųsi tikras pamokslas. Suprantate? O, jeigu kraujas apvalė sugražindamas, kaipgi yra dabar? Suprantate? Pažiūrėkite ką Dievo Sūnus, antrasis Adomas padarė (suprantate?), pasakė: „Darbus, kuriuos aš darau, jūs taip pat darysite.“ Suprantate, Adomas neteko savo paveldo: žemės. Taigi, ji perėjo iš jo rankų į to, kuriam buvo parduota: šėtonui. Jis iškeitė savo tikėjimą Dievu į šėtono samprotavimus. Todėl, savo Amžinąjį Gyvenimą, savo teisę į Gyvybės Medį, jo žemės teisė priklausė jam, ir viską iki smulkmenos atidavė į šėtono rankas. Jis perdavė tai iš savo rankų į šėtono rankas.

Todėl dabar tai buvo... Tai sugrižo ir buvo suteršta, ir Adomo sėkla sunaikino paveldą, kurį turėjo turėti Adomas; tai žemė. Tai tiesa. Suprantate? Adomo sėkla...

104 Kažkurią dieną sustojau prie prie... Tuksone kur gyvenu. Ir aš su kažkuo kalbėjau kalno viršūnėje žiūrėdamas žemyn. Aš pasakiau: „Kaip tau atrodo? Juk prieš tris šimtus metų senasis Papago indėnas vežimu leisdavosi žemyn šioje vietoje su savo žmona ir vaikais, sėdėjusiais gale, atvažiuodavo į kokią nors vietą ir taikiai gyveno.“ Nebuvo paleistuvystės, viskio, lošimo, jokių tokių dalykų jų tarpe; jie gyveno tyrai. Ir prerijų vilkai kas vakarą staugdami nusileisdavo žemyn, čia Tuksone. Ant kranto augo Meskito medžiai [medžiai augantys pietvakarių Amerikoje – Vert.] ir žydėjo kaktusai, o Jehova [tai pažiūrėjęs turėjo nusišypsoti. Bet baltasis žmogus atėjo tokiu būdu ir ką jis padarė? Jis iškasė kaktusus; jis užteršė šalį alaus skardinėmis ir viskio buteliais; jis sugriovė tautos moralę. Vienintelis būdas, kuriuo jis galėjo nugalėti Indėnus – išžudyti jo maistą, bizoną.

105 Kažkurią dieną skaičiau Tombstaune, muziejuje, ir pamačiau Geronimo nuotrauką...Daugelis iš jūsų mano, kad Geronimas buvo išdavikas. Man jis buvo tikras Amerikietis. Jis tiesiog kovėsi dėl tos, Dievo teisėtai duotos žemės ir tautos ir gyvenamos vietos. Aš jo nekaltinu. Ir tie baltaodžiai kariai ten atvyko ir jėga užėmė žemę ir išžudė juos kaip muses... Ir ten buvo originali Geronimo gydymo būstinės ar jo ligoninės nuotrauka. Ten buvo tik du ar trys apklotai ant meskito medžio gabalo. O tie sužaloti, tikri, neapsimestiniai Amerikos Indėnai kovėsi dėl savo Dievo duotų teisių. Ir ten, Geronimas rankose laiko savo kūdikį, stovi ten žiūrėdamas į savo karius, kraujuojančius, mirstančius be penicilino ar kitko, niekaip jiems negalėjo padėti: tikras, Dievo-duotas Amerikietis. Ir po to vadinate jį išdaviku? Aš pavadinčiau jį doru žmogumi.

106 Koučizas [Amerikos indėnų lyderis – Vert.] niekada nebūtų pasidavęs. Jis buvo senas vyras. Bet Amerikos armija (jie buvo visi apsirengę) ir jie ten išėjo ir žudė bizonus. Jie vedė į ekskursijas (o Šarpis išrado šautuvą bizonų medžioklei) ir jie ten išeidavę pasakydavo: „O, šiandien buvo gera diena,“ – šaudydavo iš krovinio vagono, tiksliau keleivinio vagono, – „Šiandien užmušiau keturiasdešimt.“ Keturiasdešimt bizonų, kurie būtų išmaitinę visą Indėnų gentį du metus ar daugiau. Ką jie su jais padarė? Leido jiems gulėti dykumoje. Pasenusi dvėseliena supuvo toje žemėje ir sukėlė smarvę visoje vietovėje. Prerijų vilkai ėdė.

107 Kai Indėnas užmušdavo bizoną, būdavo religinė ceremonija. Jis nudirdavo jam odą, išsaugodavo ją, kad pasidirtų kelnes. Jo mėsą jie

valgydavo, suvalgydavo netgi žarnas. Jie išimdavo visą jo mėsą, pakabindavo ją ir išdžiovindavo. Jo oda būdavo išdžiovinama, jie pasiūdavo rūbus ir palapines; nebuvo nieko, kas... Bet kai atėjo baltaodis žmogus... Išdavikas yra baltaodis žmogus. Jis yra nenaudėlis. Jis atėjo ir išžudė tuos bizonus ir badu numarino tuos indėnus. Kiekvienas tikras vyras kovotų už Dievo suteiktas teises. Tai ką jie padarė Amerikos Indėnams yra dėmė ant Amerikos vėliavos. Juk galiausiai, ji priklausė Indėnams.

Ką jus pagalvotumėte, jei Jap... Japonija ar kokia Rusija ateitų ir pasakytų: „Nešdinkitės iš čia. Persikelkite štai ten.“ Ir... ir padarytų su mumis ir mūsų vaikais kaip mes padarėme su tais Indėnais? Bet nepamirškite, mes pasėjome, o dabar mes turėsime nupjauti. Tai Dievo dėsnis, žinote. Yra sodinimo metas, o po to pjūties metas. Aš manau, kad tai negerai; taip, pone.

111 Taigi, kas nutiko? Užteršta Adomo sėkla užteršė ir visiškai sunaikino žemę. Ar žinote, kad taip sako Biblija? Ir kadangi jis taip padarė (užterštoji Adomo sėkla), Dievas juos sunaikins. Ar norite tai perskaityti? Pažiūrėkime, turiu čia tai užsirašęs. Atsiverskite Apreiškimo 11-ą skyrių ir mes sužinosime. Atsiverskite Apreiškimo 11-tą skyrių ir mes pamatysime, ką Dievas pasakė apie tuos, kurie naikina žemę. 11-as skyrius ir pradėkime 18-ta eilute, manau, kad ši: 11:18, štai čia.

Ir tautos įpyko, ir atėjo tavo rūstybė... (Dabar stebėkite Dievo pyktį. Suprantate?) bei mirusiųjų metas, kad jie būtų teisiami, ir kad duotum atlygį savo tarnams pranašams ir šventiesiems, ir bijantiems tavo vardo, mažiems ir dideliems; ir kad sunaikintum... sunakinintum tuos, kurie naikina žemę“.

112 Ką jie turės padaryti? Nupjauti ką pasėjo, žinoma. Kai matote gatvėse bėgančią nuodėmę... Kiek šį sekmadienio vakarą, kiek bus atlikta paleistuvysčių šį vakarą, šiame mieste? Kiek moterų sulaužys savo santuokos įžadus, šioje mažoje skylėje vadinamoje Džefersonviliu? Kaip manote, kiek aborto atvejų yra užfiksuota Čikagoje per trisdešimt dienų? Tarp dvidešimt penkių ir trisdešimt tūkstančių per mėnesį, neįskaitant tų, apie kuriuos nepranešta. Kiek viskio yra išgeriama Čikagos mieste? Kaip manote kiek visko įvyks Los Andžele per vieną naktį? Kiek kartų Viešpaties vardas buvo veltui išstartas šiandien Džefersonvilyje? Ar dabar yra geriau, ar buvo geriau, kai Džordžas Rodžersas Klarkas atplaukė plaustu?

Suprantate, mes visiškai užteršėme žemę savo purvu ir Dievas sunaikins tuos, kurie naikina pasaulį. Dievas taip pasakė. Visada maniau, kad giliai manyje yra kažkas, kam patinka užkopti į kalnus ir žiūrėti kaip Dievas juos sutvėrė.

114 Aš negaliu pakęsti Floridos, kurioje jie pasodino dirbtines palmes ir... O, tai bent. Aš geriau žiūrėčiau į krokodilą vizginantį savo uodegą dykumoje nei žiūrėti į visus tuos dirbtinius dalykus, kuriuos jie pateikia mūsų Holivude ir visas tas žavesys ir daugybė girtuoklių ir... O, tai bent... Aš tiesiog mąstau apie: „Vieną dieną, vieną dieną...“. Taip.

115 Bet prisiminkite Biblija mums jau pasakė Mato 5-ame skyriuje, kad romieji paveldės žemę. Tai tiesa. Romieji ir nusižeminę paveldės žemę. Jėzus pasakė: „Palaiminti romieji (paprastieji, kurie nebando iš savęs daryti kažkokių didelių asmenų) jie paveldės žemę“. Jėzus taip pasakė. Taip. Taigi jie ją užteršė ir Dievas juos sunaikins, bet romieji paveldės žemę po to, kai ji bus apvalyta.

116 Taigi, o tai bent. Dabar, prarastas nuosavybės dokumentas dabar yra pradinio savininko rankose, Visagalio Dievo. Žemės ir Amžinojo Gyvenimo nuosavybės dokumentas po to, kai Adomas jo neteko, tada purvinos šėtono rankos negalėjo jo paimti; todėl jis sugrįžo pirmajam Savininkui, pačiam Dievui. Už minutės tai išnagrinėsime; Jis ten sėdi soste su juo Savo rankoje: nuosavybės dokumentu. O, tai skatina mane jausti pagarbią baimę, draugai. Amžinojo Gyvenimo nuosavybės dokumentas, Amžinojo Gyvenimo nuosavybės dokumento santrauka, kai Adomas tai iškeitė į išmintį ir vietoj tikėjimo tai sugrįžo atgal į Savininko rankas: Visagalio Dievo. Kaip tai nuostabu.

Gerai, laukė... Ką darė? Dievo rankose, laukė atpirkimo pareikalavimo. Jis nutiesė atpirkimo kelią. Jis nutiesė kelią atgal ir vieną dieną Atpirkėjas jį atsiims. Ar dabar matote kur link einame? Mes stebėsime šį Asmenį sėdintį soste. Gerai.

118 Laukė atpirkimo pareikalavimo... Tai atpirkimas... Kas yra ši atpirkimo Knyga, šis nuosavybės dokumentas, nuosavybės dokumento santrauka? Jūs paklauskite: „Santrauka?“. Ką reiškia „santrauka“? Tai reiškia, kad tai buvo atsekta iki pat to pradžios. Kaip tas mažas... kaip tas mažas rašalo lašelis šį

rytą, kai susijungė su tuo balikliu, jis išsiskaidė. Ir kai nuodėmė buvo išpažinta ir panardinta į Jėzaus Kristaus Kraują, o, tai bent, tai vėl tiesiogiai sugrąžina Kūrėjui santrauką ir jūs tampate Dievo sūnumi. Nuosavybės dokumento santrauką laiko Visagalio ranka. Tai bent.

119 Jos išpirkimas reiškia teisėtą nuosavybę, visko, ką prarado Adomas ir leva. O, tai bent, ką tai turėtų suteikti iš naujo gimusiam Krikščioniui. Teisėtas nuosavybės dokumento turėjimas, Amžinojo Gyvenimo nuosavybės teisė reiškia, kad jūs turite viską, ką Adomas ir leva prarado. Tai bent. O kaip yra su tuo, broliai? To nuosavybės dokumento turėjimas...

Adomas negalėjo atitikti atpirkimo reikalavimų, po to, kai jį prarado. Jis nusidėjo ir atskyrė save nuo Dievo ir liko šioje bedugnės pusėje, todėl negalėjo jo atpirkti. Jis tiesiog negalėjo to padaryti, nes jis buvo... Nes jam pačiam buvo reikalingas atpirkimas; todėl jis to negalėjo padaryti.

121 Įstatymas reikalavo Giminaičio Atpirkėjo. Dievo įstatymas reikalavo Giminaičio Atpirkėjo. Jeigu norite tai pasižymėti, giminaitį atpirkėją surasite Levitams 25. Mes neturėsime laiko, kad nuodugniai tai išnagrinėtume, nes žinote... nes kiekvienai temai prireiktų atskiro vakaro. Suprantate? Pagal Dievo įstatymą buvo priimtas pakaitalas. Taigi, kas būtų, jei Dievas nebūtų leidęs priimti pakaitalą? Meilė privertė Jį tai padaryti, nes žmogui nebuvo kelio atgal ir nėra jokio kelio, kuriuo būtų galėjęs sugrįžti; jis buvo pražuvęs. Bet Dievo malonė sutiko priimti šį Giminaitį Atpirkėją, Jėzaus Kristaus Asmenyje. Įstatymas to reikalavo; malonė atitiko iškeltus reikalavimus. O: „Nuostabi malonė! Koks nuostabus garsas...”

123 Dievo įstatymas reikalavo nekalto pakaitalo, o kas buvo nekaltas? Visi žmonės buvo pradėti lytinio akto būdu, lytiškai: kiekvienas. Vienintelis, kuris nebuvo taip gimęs neteko teisių į Amžinąjį Gyvenimą ir buvimą žemės karaliumi. O, prisimenu šią Rašto vietą: „Nes Tu savo krauju atpirkai mus Dievui, ir mes galėsime karaliauti ir būti karaliai ir kunigai žemėje.“ O, tai bent, koks... Giminaitis Atpirkėjas... O, kokią istoriją čia turėtume. Atkreipkite dėmesį, įstatymas reikalavo Giminaičio Atpirkėjo, kad atpirtų tai, kas prarasta. Malonė išpildė šį reikalavimą Jėzaus Kristaus Asmenyje. Giminaitis privalo būti gimęs žmonių rasėje.

127 Taigi, kaip mes galime būti tokiais? Kuomet kiekvienas gimęs žmogus turi... Kiekvienas, kuris nesupranta, kad ten buvo lytinis aktas, kodėl, jis visiškai aklas (Suprantate?), nes kiekvienas žmogus yra gimęs per moterį. Ir Dievas pareikalavo Giminaičio Atpirkėjo, ir Jis privalo būti žmogus. O, tai bent, kaip dabar elgsitės? Įstatymas reikalavo Giminaičio Atpirkėjo.

Taigi, Jis negalėjo priimti Angelo. Jam buvo reikalingas žmogus, nes mes neesame giminingi Angelui; mes esame giminingi vienas kitam. Angelas niekada nepuolė. Jis yra kitos rūšies būtybė, turi kitokį kūną. Jis niekada nenusidėjo ir nieko tokio nepadarė; jis... kitoks. Įstatymas reikalavo Giminaičio Atpirkėjo, bet visi žmonės buvo gimę per lytinį aktą.

Taigi, nejaugi nematote, štai iš kur tai atėjo. Štai kur prasidėjo nuodėmė. Ar matote, kur ji yra dabar? Čia pasirodo jūsų gyvatės sėkla. Suprantate?

131 Dabar atkreipkite dėmesį: pareikalavo Giminaičio Atpirkėjo, o Giminitis, Giminitis Atpirkėjas privalo būti gimęs žmonių rasėje. Juk tai pastato mus į rizikingą padėtį, tačiau leiskite jums sutrimituoti trimitu. Nekaltasis gimimas išreiškė rezultatą. Amen. Nekaltasis gimimas sutvėrė mūsų Giminitį Atpirkėją, būtent Visagalis Dievas tapo Emanueliu, vienas iš mūsų, Emanuelis. Giminaičio Atpirkėjo reikalavimas buvo išpildytas.

Matote, kai Dievas iškelia reikalavimą, mes negalime nieko dėl to padaryti. Bet tuomet pasirodo malonė ir nužengia ant to įstatymo ir išreiškia rezultatą. Amen.

132 O, kai sugrįši namo: „Kai ten man atiteks mažasis namelis,“ – kaip brolis Nevilis apie tai gieda. Kai vieną rytą ten išgirsite kažką giedantį: „O, nuostabi malonė! Koks mielas garsas, kuris išgelbėjo tokį vargšą kaip aš!“. Tuomet jūs pasakysite: „Garbė Dievui, senasis Brolis Branhamas čia; štai kur jis.“ Suprantate?

Taip, o: „Malonė išmokė mano širdį bijoti; malonė išvadavo mane iš baimių; kokia brangi ta pasirodžiusi malonė, tą valandą kai pradžioje patikėjau.“ Palūškite kol iki jos netrukus prieisime. O, tai bent.

134 Taigi, mes žvelgiame. Knyga... Rūtos knyga pateikia nuostabų paveikslą: kaip Boozas ir Naomė prarado žemės plotą. (Jūs... jūs žinote... girdėjote kai

apie tai pamokslavau ar ne? Pakelkite rankas, jei girdėjote mane tai pamokslaujant, kad suprastumėte. Suprantate?) Boozas turėjo tapti atpirkėju ir jis buvo vienintelis, kuris galėjo... Jis turėjo būti giminaitis, artimas giminaitis ir atpirkus Naomę jam atiteko Rūta. Tai buvo Jėzus, Boozas išreiškė Kristų; ir kai Jis atpirko Izraelį, Jam atiteko Pagonių Nuotaka. Tuomet, matote... Labai gražiai... Turime tai įrašyta garsajuostėje, esu tikras, kažkur čia, jei norėtumėte ją įsigyti.

135 Dabar atkreipkite dėmesį. Taigi, jis privalo būti giminaitis. Todėl, matote, Angelas negalėjo to padaryti; žmogus negalėjo to padaryti; tai privalo būti žmogus, bet jis negali būti gimęs iš moters: per lytinį aktą. Todėl nekaltasis gimimas, Šventoji Dvasia nužengė ant Marijos; todėl Jėzus nebuvo žydas. Jėzus nebuvo pagonis. Jėzus buvo Dievas. Būtent taip. Jo Kraujo kilmė nebuvo pradėta lytiniu būdu. Jis buvo šventas Dievo sukurtas Kraujas. Ir Mes nesame išgelbėti žydų krauju; taip pat nesame išgelbėti pagonių krauju. Esame išgelbėti Dievo Krauju. Taip yra pagal Bibliją. Joje taip pasakyta. Mes esame išgelbėti per...

136 Todėl, suprantate, Jėzus buvo Dievas. Jis nebuvo kažkoks trečias asmuo, ketvirtas asmuo, antras asmuo; Jis buvo Pats Asmuo. Jis buvo Dievas. Suprantate? Jis buvo Dievas Emanuelis. Dievas nužengė iš Savo šlovės, apreiškė Save...

Man patinka ta Bufo Kliborno istorija, ta didinga, graži giesmė.

*„Iš Jo šlovės nužengė, Amžina istorija, Mano Dievas yra Gelbėtojas atėjo, Jėzus buvo Jo vardas,
Gimė édžiose, Saviems buvo svetimas, Sielvarto vyras, ašarų ir kančios. O, koks nusizeminimas, Suteikė mums atpirkimą; Kai nakties mirtyje, Nematyti nė menkiausios vilties prošvaistės, brangus, švelnus Dievas, atsisakė Savo didybės, Nusizemino iki nepritekliaus ir išgelbėjo mano sielą. O, kaip aš myliu Jį! Kaip aš Jį dievinu! Mano kvapsnis, mano saulės šviesa, mano visa visame! Didis Atpirkėjas, Tapo mano Gelbėtoju – Didis Kūrėjas, Tapo mano Gelbėtoju, Ir Dievo visa Dievo pilnatvė gyvena Jame.“* Tai Jis, kuris atitiko reikalavimą.

137 Malonė sukūrė Jėzaus Kristaus Asmenį. O dabar mes atrandame šią Knygą... Dievas išskleidė Savo palapinę, atėjo iš Dievo, kad taptų žmogumi. Jis pakeitė Savo kilmę iš Visagalio, kad būtų žmogumi, kad įgytų žmogaus

pavidalą tam, kad Jis galėtų mirti, kad atpirktų žmogų. Palaukite kol Jį pamatysime, nebuvo nei vieno verto. Suprantate?

138 Gerai, Biblijoje skaitydami Rūtos Knygą atrasite tokį žmogų, vadinamą „goeliu“, „G-o-e-l-i-s“, buvo vadinamas „goeliu“ arba tai buvo asmuo galėjęs išpildyti reikalavimą; ir „goelis“ privalo galėti tai padaryti, privalo norėti tai padaryti ir privalo būti giminaitis, artimas giminaitis, kad tai padarytų. Ir Dievas, dvasios Kūrėjas, tapo giminingas mums, kai tapo žmogumi tam, kad galėtų prisiiimti mūsų nuodėmę ant Savęs ir sumokėti kainą, ir vėl atpirkti mus Dievui. Štai taip. Štai Atpirkėjas. Dabar Kristus mus atpirko. Dabar mes esame atpirkti, bet Jis dar nepareikalavo Savo nuosavybės. Taigi, jūs galite su tuo nesutikti, bet palūkekite minutėlę (Suprantate?); mes tai pamatysime. Suprantate?

140 Jis dar to nepareikalavo. Suprantate? Jei Jis paėmė Atpirkimo Knygą, viską, ką Adomas turėjo ir viską, ko jis neteko, Kristus atperka; ir Jis jau mus atpirko, bet Jis dar nepaėmė nuosavybės. Jis negali iki paskirto laiko, ir tada prasidės prisikėlimas, ir tada žemė vėl bus atkurta, ir tada Jis paims nuosavybę, Jo nuosavybę, kuri Jam atiteko, kai Jis mus atpirko, bet tai padarys paskirtu laiku. O, tai bent.

Tai yra aprašyta šioje, septyniais antspaudais užantspauduotoje Knygoje apie kurią dabar kalbame. Gerai. Atpirkimo Knyga, visa tai yra čia aprašyta. Viskas, ką Kristus padarys pabaigoje bus mums apreikšta šią savaitę „Septyniuose Antspauduose“, jei Dievas mums leis. Suprantate? Gerai, tai bus apreikšta.

142 Apreikšta tuo metu, kai Antspaudai bus nuplėšiami ir mums atidengti, tuomet mes galėsime matyti, kas yra šis didis atpirkimo planas, kada ir kaip jis bus išpildytas. Visa tai yra paslėpta čia, šioje paslapties Knygoje. Ji užantspauduota Septyniais Antspaudais... Ir Avinėlis yra Vienintelis galintis juos nuplėšti.

Dabar (atleiskite), mes suvokiame... Taigi, jei norėtumėte pažiūrėti į Raštus; galite atsiversti Jeremiją ir surasti, kai jis buvo... kai jis... jis išėjo tos šalies vergijoje, žinote, jis... jis nupirko savo dėdės... Jo dėdės sūnus turėjo... turėjo nuosavybę ir jis užantspaudavo, ir jei mes visa tai paimtume... Mes tai taip pat turime „Septyniuose Bažnyčios Perioduose“ tuos antspaudus ten ir taip toliau.

144 Matote, Senajame Testamente antspaudas buvo kaip ritinys, kaip šis. Ir tame buvo paslaptis ir ši paslaptis buvo paslėpta. Gerai, aplink jį buvo antspaudas, ir užrašyta: „Teisė į tai-ir-tai“.

Po to kita paslaptis buvo įvyniota į tai, kas buvo šis paveldas ir kyšojo čia, šioje pusėje: „Tei... tei... teisė į tai-ir-tai,“ – ir tęsėsi, kol susidarė ritinys, nes tuomet žmonės neturėjo knygų. Tai buvo ritinyje (Kas iš jūsų tai žino?) vadinamame ritiniu. Na, užantspauduotą ritinį jūs būtumėte galėję atplėšti, vieną štai čia (kurio paslaptis tai buvo), išvynioti jį ir būtumėte galėję pamatyti kokia ten buvo teisė. Tuomet atplėštumėte kitą ir pamatytumėte kokia ten buvo teisė.

145 Ir visa tai čia Septyniuose Antspauduose buvo Dievo paslaptys nuo pasaulio sutvėrimo, visos štai čia užantspauduotos ir apreikštos Septyniais skirtingais Antspaudais; kuriuos, jei Dievas leis – leiskite Jam – leis mums nuplėšti šiuos Antspaudus ir pažiūrėti nuosekliai į visą Knygą ir atrasti apie ką visa tai yra. Suprantate? O, tikiusi turėsime nuostabų laiką. Ten yra užantspauduota atpirkimo paslaptis iki... Nuo šios Knygos nebuvo galima nuplėšti iki paskutiniojo angelo žinios. Ritiniai yra ten; mes žinojome, kad jie buvo ten. Mes žinome, kad tai buvo atpirkimas. Mes tikėjome, kad tai buvo atpirkimas.

146 Jeremijas pasakė: „Šis ritinys turi būti laikomas...“ (ten skaitant) jis pasakė: „Jis turi būti laikomas žemiškame inde.“ Suprantate? O, koks gražus tai dalykas apie kurį galėčiau kurį laiką kalbėti. Šis ritinys buvo laikomas žemiškame inde, inde, kuris vieną kartą tapo kūnu (Šlovė!), mirė, vėl prisikėlė ir buvo laikomas žemiškame inde iki įsigijimo laiko. O, tai bent, kaip gražiai.

Gerai. Taigi, šios visos žinios yra laikomos iki šio žemiško indo, iki Dievo paskirto laiko, žemėje esant paskutiniajam pasiuntiniui. Ir viską, ką šie žmonės teisė ir sakė: „Aš žinau, kad tai yra čia; Aš tikiu, kad tai yra čia“; ir jie kovėsi dėl to ir atnešė tai ir išreiškė tai; tikėjimu jie tuo tikėjo. Bet dabar tai bus mums pateikta apreiškimuose ir iš Dievo rankų su patvirtinimu. Dievas taip pasakė; Jis tai pažadėjo.

148 Dabar, dabar, pažiūrėkime... Ties kuo sustojome? Pereikime dabar prie antros eilutės. Pirmai eilutei skyrėme daug laiko, bet pe... pe... pereikime prie antros eilutės. Taigi, greičiausiai taip ilgai ties kita eilute nesustosime.

„Ir pamačiau stiprų angelą, skelbiantį garsiu balsu: „Kas yra vertas atverti... knygą ir atplėšti jos antspaudus?“

Taigi, nepamirškite, perskaitykime ir vėl 1-ą eilutę, kad galėtume jas abi suprasti.

„Ir soste sėdinčiojo dešinėje pamačiau knygą...“

Dievas: Kas tai? Tikrasis Gyvenimo Knygos savininkas. Jis ją laiko. Dievas laiko. Kai Adomas ją prarado, ji sugrįžo tikrajama Savininkui. Ji priklauso Jam. O Jonas regėjime pažvelgė ir:

„...Soste sėdinčiojo dešinėje pamačiau knygą, prirašytą viduje ir nugarinėje pusėje, užantspauduotą septyniais antspaudais.“ (Suprantate, viduje...)

151 Taigi, kai prieisime prie šių Antspaudų atplėšimo, jūs pamatysite, kad tai tiesiogiai kyla iš Rašto, iki pat galo. Nes kiekvienas iš tų Antspaudų, visi kartu, visa paslaptis slypi būtent šiuose Antspauduose. Suprantate? Kiekviena Biblijos paslaptis slypi šiuose Antspauduose ir Antspaudai negali būti atplėšti iki to laiko. Aš tai įrodysiu šioje vietoje, netrukus.

152 Atkreipkite dėmesį, dabar Knyga, nepamirškite, yra užantspauduota. Štai čia yra vienas; štai šis antspaudas, tuomet kitas yra įvyniotas: antspaudas. Kitas yra įvyniotas: antspaudas. Tai Atpirkimo Knyga. Ir visa tai kartu sudaro Knygą ir ji yra užantspauduota Septyniais Antspaudais. Ir tai yra ant išorinės pusės, nes tai yra suvyniota. Paslaptis yra viduje ir ji tik pasako, kad yra baltojo žirgo raitelis, ar juodojo žirgo raitelis ir kas ten dar bebūtų išorėje, tačiau visos Knygos paslaptis yra šiuose Antspauduose. Nuo Pradžios iki Apreiškimo visas atpirkimo planas yra apreikštas šiuose Septyniuose Antspauduose. O, tai svarbus laikas. Dieve, padėk mums tai suprasti. Suprantate?

153 Taigi, stiprus Angelas... Dabar 2-a eilutė: „...stiprų angelą, skelbiantį garsiu balsu: 'Kas yra vertas?'“ Ko vertas? „Kas yra vertas paimti tą Knygą?“ Taigi, mes atradome... Kur dabar yra Knyga? Pas tikrąjį Savininką, nes sūnus ją prarado, pirmasis žmonijos rasėje Dievo sūnus. Ir kai jis atsisakė savo teisių

tam, kad paklaustytų Šėtono, jis atidavė... Ką jis padarė? Jis priėmė Šėtono išmintį vietoj Dievo Žodžio.

154 Taigi, ar galėtume ties tuo trumpai stabtelėti? Dievo sūnūs priims seminarijos supratimą apie tai vietoje Dievo Žodžio. Suprantate, suprantate? Tą patį padarė Adomas: atsisakė savo teisės. Ir kai jis tai padarė, tai iš karto sugrįžo atgal. Ar matote, kur buvo tie periodai? Suprantate? Sugrįžo tiesiogiai tikrajam Savininkui. Ir Jonas, Dvasioje, stovėjo štai ten danguje... Jis tik ką buvo pakeltas iš Bažnyčios Periodų (Suprantate?), pamatė Bažnyčios Periodus ir tuomet buvo pakeltas į 4-ą skyrių. Jis tarė: „Užženk čionai, ir aš tau parodysiu tai, kas turės būti po to“.

156 Ir jis pamatė Tą sėdintįjį soste su šia Knyga Jo rankoje, Jo dešinėje rankoje. Pagalvokite apie tai. Taigi, tuomet šioje Knygoje buvo atpirkimo nuosavybės dokumentas. Ir jis buvo užantspauduotas Septyniais Antspaudais. Ir tuomet pasirodė Angelas, stiprus Angelas skelbiantis garsiu balsu: „Kas yra vertas atverti Knygą, paimti Knygą; Kas galėjo atverti Antspaudus; Kas galėjo atverti šią Knygą?“ Suprantate? Angelas to paklausė; Jonas tai matė ir jis paklausė: „Taigi, kas yra vertas? Leiskite Jam...“ O, tai bent, galbūt aš tik tokiu būdu jaučiuosi. „Bet, leiskite Jam,“ – tarė Angelas, „leiskite Jam...“ Čia yra Atpirkimo Knyga. Čia yra atpirkimo planas. Čia yra vienintelis kelias, per kurį galite būti atpirkti, nes čia yra nuosavybės dokumentas viso dangaus ir žemės atpirkimui. „Leiskite Jam išeiti į priekį, jeigu Jis nori.“ O, tai bent. „Tegul dabar pasako arba per amžius tyli. Leiskite Jam ateiti ir pareikalauti šios Knygos. Kas yra vertas tai padaryti?“ Ir Jonas pasakė, kad ten nebuvo rasta verto žmogaus danguje; nebuvo rasta verto žmogaus žemėje; nebuvo žmogaus po žeme, kada gyvenusio ir mirusio, ir rasto vertu; nebuvo rasta verto žmogaus.

159 Angelo kvietimas buvo kvietimas Giminaičiui Atpirkėjui pasirodyti. Dievas tarė: „Aš turiu įstatymą, Giminaitis Atpirkėjas gali... gali būti pavaduotojas.“ Kur yra tas Giminaitis Atpirkėjas? Kas gali tai paimti?

Ir tai prasidėjo nuo Adomo, tęsėsi iki pat visų apaštalų, ir pranašų, ir visų kitų, ir nerasta nei vieno. Taigi, kaipgi yra su tuo? Niekas danguje, niekas žemėje, nei vienas iš kada nors gyvenusių... Elijas ten stovėjo. Mozė ten stovėjo. Visi apaštalai ten stovėjo iš... iš visų tų, kurie buvo numirę, visi šventi vyrai, Jobas,

išminčiai. Visi ten stovėjo ir nebuvo nei vieno verto net pažiūrėti į Knygą, tuo labiau paimti juos ir atplėšti Antspaudus.

Taigi, kaipgi yra su popiežiumi ir visais kitais šiuo atžvilgiu? Kaip yra su vyskupais? Ko vertas mūsų vertumas? Mes esame niekas. Tai tiesa.

162 Jis kvietė Giminaitį Atpirkėją išeiti į priekį, jeigu galėjo. Bet Jonas pasakė, kad nebuvo verto nei vieno žmogaus, ne ta prasme, kad ten nebuvo vertų žmonių. Taigi, kaip Angelas, kaip pavyzdžiui mes pasakytume Gabrieliui ar Mykolui, bet prisiminkite, tai turėjo būti giminaitis. Prisiminkite, Jonas šioje vietoje pasakė: „Ir joks žmogus,“ – ne Angelas, ne Serafas, jie nenusidėjo, tačiau buvo kitoje kategorijoje. Jie niekada nebuvo puolę. Tačiau šis turėjo būti giminaitis atpirkėjas. Joks žmogus: nes nei vienas iš jų nebuvo atpirktas. Joks žmogus nebuvo vertas į ją pažiūrėti. O, ne, tai bent, tai bent.

164 Todėl buvo reikalingas giminingas žmogus; ir jis tokį kvietė, bet toks nebuvo niekur rastas. Nėra nei vieno. Jokio vyskupo, jokio arkivyskupo, jokio kunigo, jokios hierarchijos; apskritai niekas... neturėjo pakankamai šventumo net pažiūrėti į Knygą. Ak, tai bent, tai bent. Tai iš ties stipru, bet taip sakoma Bilijoje, drauge, aš tik cituoju ką pasakė Jonas.

165 Biblijoje sakoma, kad Jonas raudėjo, ne taip kaip kai kurie žmonės apie tai mokė. Kartą girdėjau vieną vyrą apie tai mokant; pasakė: „Jonas raudėjo nes sužinojo, kad jis pats nėra vertas.“ O, bet kuris vyras turintis Šventąją Dvasią žinos, kad yra priešingai (Suprantate?), esantis Dievo įkvėpime žinos, kad yra priešingai.

166 Bet Jonas raudėjo. Štai priežastis dėl kurios, manau, jis raudėjo: nes jei nebuvo nei vieno verto ir galėjusio atverti šią Atpirkimo Knygą – visa kūrinija buvo prarasta. Štai čia yra Knyga, štai čia yra nuosavybės dokumentas; ir tai bus pasiūlyta Giminaičiui Atpirkėjui, kuris gali atitikti reikalavimus. Tai yra paties Dievo įstatymas ir Jis negali paniekinti Savo įstatymo... negali nepaisyti Savo įstatymo, tiksliau. Suprantate, Dievas reikalavo giminaičio atpirkėjo, kuris buvo vertas, kuris galėjo tai padaryti, kuris turėjo turta, kad tai padarytų. Ir Angelas pasakė: „Leiskite dabar tam Giminaičiui Atpirkėjui žengti į priekį.“

Ir Jonas žiūrėjo, žvalgėsi po visą žemę; žiūrėjo po žeme ir nebuvo nei vieno. Kūrinija ir... viskas buvo prarasta. Žinoma Jonas raudėjo; viskas buvo prarasta.

Visgi jam teko verkti tik minutėlę. Tuomet ten atsistojo vienas iš vyresniųjų ir tarė: „Neverk, Jonai.“ O, tai bent. Jo verksmas truko tik minutėlę. Jonas pagalvojo: „O, tai bent, kur yra tas žmogus? Ten stovi pranašai; jie yra gimę tokiu būdu kaip ir aš. Ten stovi išminčiai; ten stovi... O, nejaugi ten nėra nei vieno?“

172 „Noriu [pamatyti – vert.] žmogų, kuris yra vertas tai padaryti. Noriu [matyti – vert.] žmogų, kuris gali atpirkti,“ – ir toks žmogus nebuvo rastas. Todėl Jonas palūžo; o, viskas buvo prarasta ir jis karčiai raudėjo. Ir jis... jis... jis buvo nuliūdęs, nes viskas, visa kūrinija, viskas bus prarasta, jeigu jie negalės surasti kažko. Garbė Dievui. Jeigu jie negalės surasti kažko, kas galės atitikti reikalavimus, jie... kiekvienas žmogus, visas pasaulis ir kūrinija pražus. Viskas, visi buvo puolę. At... At... Atpirkimo teisės, Amžinojo Gyvenimo teisės, Šviesa ar... Visos šios teisės buvo prarastos ir nebuvo nei vieno galėjusio sumokėti kainą.

174 Ir Jonas pradėjo verkti, nes nebuvo nei vieno verto ir niekas negalėjo net pažiūrėti į Knygą. O, tam buvo reikalingas žmogus. Jonas raudėjo, nes niekas negalėjo to padaryti ir viskas buvo prarasta.

Ir pasigirdo vieno vyresniojo balsas, stovėjusio keturių žvėrių tarpe, ir visos tos didingos dangaus kariaunos, tarė: „Jonai, neverk.“ (O, tai bent, Dievo malonė). „Nebūk prislėgtas, Jonai. Neverk, nes Liūtas iš Judo giminės, Dovydo Šaknis ir Palikuonis, Jis jau nugalėjo.“ „Nugalėti“ reiškia „su kažkuo grumtis ir laimėti.“ O, tai bent.

Getsemanės sode, kai nuo Jo veido lašėjo Jo Kraujas, tuo metu Jis buvo benugalintis... Liūtas... Ir Dovydo Šaknis triumfavo, nugalėjo.

179 Kaip Jokūbas, būdamas apgavikas... Ir kai jis susitiko su Angelu, jis įsikibo. O Angelas bandė jį atstumti. Jis tarė: „Aš... Aš tiesiog tavęs nepaleisiu.“ Jis laikėsi įsikibęs, kol gavo tai, ko norėjo ir jo vardas buvo pakeistas iš „apgaviko“, kuris reiškia „suvedžiotą“ į ką? Į „kunigaikštis su Dievu, Izraelis.“ Jis nugalėjo.

180 Ir šis Liūtas iš Judo giminės nugalėjo. Jis tarė: „Jonai, neverk, nes Liūtas iš Judo giminės, Dovydo Šaknis jau nugalėjo; Jis jau nugalėjo. Jis tai padarė, tai baigta, Jonai.“ O, tai bent. Jis sukūrė baliklį, kuris sugražina nuodėmę atgal į purvinas rankas to, kuris savo išmintimi suteršė jį – žmogų. Taip.

181 Tačiau, kai Jonas atsisuko pažiūrėti, jis pamatė Avinėlį. Kuris taip skyrėsi nuo Liūto. Jis tarė: „Liūtas nugalėjo.“ Suprantate, ir vėl aš galiu tai pritaikyti šioje vietoje – „Dievas, kuris slepiasi Paprastume“. Jis tarė: „Jis yra liūtas.“ Tai žvėrių karalius. Liūtas nugalėjo. Stipriausias yra Liūtas.

Esu gulėjęs džiunglėse Afrikoje ir girdėjęs kaip žirafos spiegia ir... ir kaip didis dramblys ore iškėlęs straublį [imituojamas garsas, kurį skleidžia dramblys – Vert.], ir girdėjau dykumos plėšrūnus stūgaujančius kraują stingdančiais klyksmais, ir vabalus... Bilis Polis ir aš gulėjome vienoje apleistoje vietoje, nuklotoje spygliais ir girdėjome iš tolos liūto riaumojimą. Ir viskas dykumoje nutyla. Net vabalai liaunasi dūzgia. Karalius kalba. O, tai bent.

O, sakau jums, štai kada denominacijos ir abejonės parpuola žemėn. Visi tyli, kai Karalius kalba. Ir tai yra Karalius. Tai Jo Žodis.

184 O, jis tarė: „Jonai, nesijaudink; neverk; nesisielok, Jonai. Aš laikau tave regėjime. Aš kažką tau rodau. Ir žinau, kad tu esi visiškai nusivylęs, nes tu žinai, kad... kad... kad... nėra ko atpirkti; viskas prarasta. Nėra kas galėtų atitikti reikalavimą, bet Liūtas iš Judo giminės...“ Žinote, Judo... Turėjome tai... čia ant lentos, žinote, Judo giminės simbolis buvo liūtas.

Prisiminkite, liūtas... ir jautis, ir... taip toliau. Žmogaus galva ir taip toliau... O po to stebėjome tuos Serafus – tą Žodį. Kai visi: Morkus, Matas, Lukas ir Jonas visi stovėjo aplink Apaštalų darbų Knygą.

187 Ir aš girdėjau žmogų pasakiusį, didis tarnautojas pasakė: „Apaštalų darbų Knyga tėra pastoliai.“ Tai buvo pirmasis vynmedis, kurį išaugino šventoji bažnyčia. Taip, pone. Ir jeigu ji kada nors išaugins dar vieną, jis bus tokios pačios rūšies. Taip, pone. Jūs turite ten kai kurias įskiepytas šakas, auginančias citrinas, kurios turėtų būti apelsinai, bet tai... tai... Kai tas vynmedis... kai tas vynmedis išleis ir vėl savo šaką, ji bus tokia kaip originalas.

Ir Mato, Morkaus, Luko ir Jono, šios Evangelijos ten stovi tai sergėdamos: žmogaus išmintis, liūto jėga, jaučio darbas, ir leopardo greitumas ar erelio, tiksliau. Taip, Evangelija stovi ten, kur... Prisimenate, kai apie tai kalbėjome? Tai yra Septyniuose bažnyčios perioduose.

190 Taigi, Jis pasakė: „Liūtas iš Judo giminės.“ Kodėl? Iš Judo... „O, Judai, įstatymo leidėjas neis priešais, arba neatsitrauks iš jo tarpkojo, kol ateis Šilojus.“ Bet Jis kils per Judą. Ir Liūtas (Judo giminės simbolis) nugalėjo. Jis nugalėjo.

Ir kai jis atsisuko pažiūrėti kur buvo Liūtas, jis pamatė Avinėlį: keista, ieškai Liūto, o pamatai Avinėlį. Vyresnysis pavadino Jį Liūtu, bet kai Jonas pažiūrėjo, jis pamatė Avinėlį. Avinėlį, kai jis buvo užmuštas prieš pasaulio sutvėrimą: Avinėlį, kuris buvo užmušamas... Kas tai buvo? Kas buvo tas Avinėlis? Jis buvo kruvinas, sužalotas, užmuštas Avinėlis, tačiau ir vėl buvo gyvas; ir jis buvo kruvinas. O, tai bent. Kaip žiūrėdami į tai, žmonės, galite likti nusidėjėliais?

193 Avinėlis išėjo į priekį; vyresnysis tarė: „Liūtas nugalėjo, Liūtas iš Judo giminės.“ Ir Jonas pažvelgė, kad pamatytų Liūtą, bet štai pasirodė Avinėlis, drebantį, ant Jo kraujas, žaizdos; Jis nugalėjo. Galėjai pasakyti, kad Jis dalyvavo kovoje. Jis buvo užmuštas, bet Jis ir vėl buvo gyvas.

194 Jonas anksčiau šio Avinėlio nepastebėjo, žinote, šioje vietoje. Jis nebuvo anksčiau paminėtas. Niekur nebuvo paminėtas. Jonas visame danguje, kai žvalgėsi Jo nematė, bet štai Jis išėjo į priekį. Atkreipkite dėmesį kur jis išėjo į priekį... Iš kur Jis atėjo? Jis atėjo iš Tėvo sosto, kuriame buvo pasodintas nuo tada, kai buvo užmuštas ir vėl prikeltas. Jis prisikėlė ir atsisėdo Dievo dešinėje, per amžius gyvas, kad atliktų užtarimą. Amen. Ten prisikėlė, šiandien kaip Užtarėjas Savo paties Krauju atlieka užtarimą dėl žmonių neišmanymo. Taigi, o, tai Tas nuo kurio aš dabar priklausau. Jis vis dar buvo panardintas baliklyje; nuodėmės atleidimo baliklis.

196 Jonas pažvelgė į Avinėlį, ir Avinėlis atrodė taip, lyg Jis būtų buvęs užmuštas. O po to Jonas pastebėjo, kad Jis buvo sužalotas, suraižytas, sumuštas ir kraujuojantis: kruvinas Avinėlis. Štai kas užėmė mūsų vietą.

Ar tai nėra keista, kad paprastas Avinėlis turėjo užimti mūsų vietą? Ir jis pamatė Avinėlj. Jis išėjo į priekį; Jonas nebuvo Jo matęs, nes Jis buvo pačioje amžinybių tolumoje, netgi atliko užtarimą ir parodė tuos, kurie atėjo pas Dievą po jaučių ir ožių aukojimo krauju, laikino aukojimo, Jis taip pat... Nes tie, kurie tikėjo buvo nukreipti į Jį. O kraujas dar nebuvo pralietas, todėl Jis buvo ten, kad juos apvalytų. Jis buvo ten, kad apvalytų tave ir mane. Ir, o Dieve, tikiuosi Jis yra čia šį vakarą. Už kiekvieną nusidėjėlj Avinėlis buvo užmuštas.

199 Jehova gali matyti tik ten stovintį kraujuojantį Avinėlj. Ir Avinėlis dabar regėjime išėjo į priekį, jam esant lyg užmuštam. Atkreipkite dėmesį: atėjo nuo Tėvo sosto... O, pagalvokite, Jis... Iš kur Jis atėjo šiame regėjime? Jis atėjo iš šlovės, kurioje Jis pasodintas Dievo dešinėje. Jis iš šlovės atėjo prie Jono. O, ar tai nebūtų šlovinga, jei mūsų nuodėmingos mintys šį vakarą galėtų būti atidėtos taip, kad priimtume Jį; šį vakarą Jis nužengtų iš pačios šlovės, kad kiekvieną supažindintų su Savimi: Avinėlis nužengiantis iš šlovės dėl užtarimų (Gerai), kad dabar pareikalautų Jo atpirkimo...

201 Prisiminkite čia Jis atliko užtarimo darbą. Bet nepamirškite, šie Antspaudai yra paruošti atidengimui ir Avinėlis atėjo iš Dievo šventovės, išėjo į priekį... Palaukite, kol prieisime prie tos vienos valandos – nagrinėsime tą „pusę valandos“, kurioje yra tyła; šventovėje dūmai; daugiau nebėra užtarimo; Aukos nebeliko; tai teismo sostas. Ant jos daugiau nebėra Kraujo, nes Krauju padengtas Avinėlis išėjo. Nedelskite iki to laiko.

202 Prisimenate Senajame Testamente? Kol kraujo nebuvo ant Malonės Sosto, tai buvo teismas, bet kol ten buvo kraujas, ten buvo malonė. Bet kai Avinėlis išėjo, tai įvyko.

Kas Jis buvo? Jis buvo Užtarėjas. Joks kitas asmuo... Tuomet pasakykite man kaip Marija galėtų atlikti užtarimą? Ką Marija galėtų paaukoti? Ką galėtų Šv. Pranciškus, Šv. Asisis ar... Ar bet kuris iš... Šv. Sesilija, tiksliau, ar bet kuris žmogus? Jonas niekada nematė tūkstančio šventųjų išeinančių iš užtarimo; jis išvydo Avinėlj, Avinėlj, kuris buvo užmuštas: kruviną.

Man nesvarbu kiek šventųjų buvo užmušta; jie visi to nusipelnė, kiekvienas iš jų. Kaip vagis ant kryžiaus pasakė: „Mes nusidėjome ir užsitarnavome tai, bet šis žmogus nieko nepadarė.“

204 Jis buvo vienintelis vertas Žmogus. Štai čia Jis ateina iš užtarimo krasės. Kokių tikslų Jis dabar pasirodo? Stebėkite Jį. O, tai bent.

Jonas rauduoja. Kur visa tai yra? Kas turi įvykti? Tarė: „Neverk, Jonai,“ – pasakė vyresnysis, „štai ateina Liūtas. Jis yra Tas, kuris nugalėjo.“
Ir kai jis pažvelgė, štai pasirodė Avinėlis – kruvinas, kuris buvo užmuštas. Viskas, kas užmušta yra kruvina, žinote, buvo užmušta; jo kaklas buvo perpjautas ar panašiai; visur aplink kraujas. Štai ateina Avinėlis, kuris buvo užmuštas. Ir Jis išėjo į priekį. O, tai bent. Kam? Kad pareikštų teises į Jo atpirkimą. Amen. O, aš... Ar jūs nenorėtumėte pritūpti kampelyje ir šiek tiek paverkti?

208 Štai ateina Avinėlis, vis dar kruvinas. Jonas... Ten nieko nebuvo, visos įžymybės buvo sustojus aplink, bet nei vienas iš jų negalėjo to padaryti. Todėl štai dabar atėjo Avinėlis. Jo užtarimo dienos yra baigtos, užtarėjo dienos. Štai kada šis Angelas turės ten stovėti (Palūkėkite, kol prieisime iki Antspaudo), ir laiko daugiau nebebus. Tai tiesa.

Ta pusė valandos tylos; stebėkite, kas įvyks tos pusės valandos tylos metu, „Septintajame Antspaude“ kitą sekmadienio vakarą, Viešpačiui leidus.

210 Jis išeina į priekį (kam?) pareikalauti Savo teisių (O, tai bent.), išeina į priekį pasiimti Savo teisių. Taigi, Jis jau yra atlikęs giminaičio darbą. Jis nužengė, tapo žmogumi, mirė; Jis atliko giminaičio atpirkimo darbą, bet vis dar nebuvo pareikalavęs Savo teisės. Dabar Jis pasirodo scenoje, kad pareikalautų Savo Teisių (Stebėkite kas toliau įvyks. O, tai bent.) dėl kurių buvo užmuštas. Kad taptų Giminaičiu žmogui, kad vietoj jo numirtų, kad atpirtų jį. Bet vyresnysis buvo teisus sakydamas, kad Jis buvo Liūtas. Suprantate? Vyresnysis Jį pakvietė, tarė: „Liūtas,“ – nes Jis buvo Avinėlis, Užtarėjas, kruvinas Avinėlis, tačiau dabar jis išeina į priekį kaip Liūtas. Tai bent.

Jo užtarimo dienos yra baigtos. „Nešvarusis toliau tebūna nešvarus. Ir teisusis toliau tebūna teisus. Ir šventasis toliau tebūna šventas.“ Tai yra užbaigta. O, broli, kas tuomet? Kas tuomet? Ir prisiminkite, tai ateis septintojo bažnyčios periodo metu, kai Dievo paslaptys bus atskleistos.

212 Dabar atidžiai sekite. Jūs privalote tai suprasti. Taigi, Jis atliko Savo užtarimo darbą, atlikdamas užtarimus už tikintįjį. Du tūkstančius metų Jis buvo ten, Avinėlis. Taigi, Jis nužengia iš amžinybės, kad paimtų nuosavybės dokumento Knygą ir, kad atplėštų Antspaudus, ir atskleistų paslaptis. Kokių metu? Paskutiniu metu. Ar suprantate tai? Gerai, tuomet judėkime toliau. Taigi, atplėš Antspaudus ir atskleis visas paslaptis jiems... Septintajam angelui, kurio žinia atidengs visas Dievo paslaptis. Dievo paslaptys slypi šiuose Septyniuose Antspauduose. Suprantate? Štai ką Jis čia pasakė. Visos paslaptys slypi šiuose Septyniuose Antspauduose.

215 Ir Avinėlis dabar išeina į priekį, iš buvimo Užtarėju tarp Dievo ir žmogaus; Jis tampa Liūtu. Ir kai Jis tampa Liūtu, Jis paima Knygą; tai Jo teisės. Dievas ją laikė, paslaptį, tačiau dabar pasirodo Avinėlis. Niekas negalėjo paimti Knygos. Ji vis dar yra Dievo rankose. Joks popiežius, šventikas, kas jie bebūtų, jie negali paimti jokios Knygos. Septyni Antspaudai dar nebuvo apreikšti. Suprantate? Bet kai Tarpininkas... kai Jo darbas kaip Užtarėjo, yra atliktas, Jis išeina į priekį ir Jonas... Vyresnysis tarė: „Jis yra Liūtas“, ir Jis išeina į priekį. Stebėkite Jį. O, tai bent. Suprantate?

Jis išeina į priekį paimti Knygos (Dabar, sekite), kad atskleistų Dievo paslaptis, kurias kiti bandė atspėti visuose šiuose denominaciniuose perioduose. Suprantate, tuomet, septintasis angelas... Jei ši Knyga, paslaptys, yra Dievo Žodis, septintasis angelas turi būti pranašas, kad Dievo Žodis ateitų pas jį. Jokie kunigai, popiežiai ir niekas kitas negali to suprasti. Žodis neatėjo tokiems. Dievo Žodis ateina tik pranašui – visada. Malachijo 4 tai pažadėjo. Ir kai Jis išeis į priekį, Jis paims Dievo paslaptis, kuriomis bažnyčia visose denominacijose taip dvejojo, ir atstatys vaikų tikėjimą atgal į tėvų ir tuomet prasidės pasaulio teismas ir žemė bus sudeginta; ir tuomet teisieji žengs ant nedorųjų pelenų Tūkstantmetėje karalystėje. Ar dabar tai suprantate? Gerai.

220 Kiti, denominaciniame periode, bandė tai atspėti, bet matote, jis privalo būti šis žmogus, septintasis angelas iš Apreiškimo 10:1-4 yra... Septintasis angelas turi jam Dievo duotas paslaptis ir jis atskleidžia visą likusią paslaptį nuo pat denominacijų periodų.

Taigi, galite suprasti, kodėl aš nekalbu prieš mano brolius denominacijoje. Tai denominacijos sistema. Jie ne... Jie neturi poreikio tai pažinti, nes tai negali būti apreikšta. Taip yra pagal Žodį. Jie darė apie tai prielaidą ir... Ir tikėjo, kad

tai yra čia, ir tikėjimu vaikščiojo tuo, bet dabar tai yra aiškiai įrodyta. Amen. O, tai bent, koks... koks Raštas.

222 Dabar, sekite. Tuomet tai yra Jis, Avinėlis, kuris užima Savo karališką padėtį, kai Jo šventieji ateina karūnuoti Jį viešpačių Viešpačiu ir karalių Karaliumi. Suprantate? Matote, laikas pasibaigė. Apreiškimo 10:6; daugiau nebėra laiko.

224 Atkreipkite dėmesį, šis Avinėlis turi septynis ragus. Ar pastebėjote tai? „Turintis septynis ragus...“ Mes tik ką tai išnagrinėjome. „Ragai“ gyvūnui reiškia „jėgą“. Ir atkreipkite dėmesį, Jis nebuvo gyvūnas, nes Jis paėmė Knygą iš dešinės rankos To, kuris sėdėjo soste. Suprantate? Atkreipkite dėmesį. O, tai bent, manau, kad kažkur buvau tai užsirašęs. O... Nuplėšti Antspaudus ir išlaisvinti nuosavybę, nuosavybės dokumentą ir... ir žinia paskutiniajam angelui, ir Jis užima Savo karališką padėtį; štai ką padaryti Jis dabar išeina į priekį.

Dabar stebėkite, kai Jis išeina, septyni ragai... Taigi, kai jis pamatė šį Avinėlį (Jonas žiūrėdamas į Jį) Jis atrodė taip lyg būtų užmuštas – kruvinas. Ir Jis ateina iš amžinybės, ir Jis liovėsi būti Tarpininkas. Tuomet melskitės Marijai kiek tik norite.

Ten danguje nebuvo žmogaus, žemėje ar jokio asmens, niekur kitur, negalėjo to paimiti; Jonas netgi dėl to verkė. O, drauge katalike, neįmanoma to suprasti? Nesimelskite kažkokiam negyvam asmeniui. Avinėlis yra vienintelis Tarpininkas. Suprantate? Jis buvo Tas, kuris išėjo į priekį.

228 Ir ką jis dabar padarė? Jis buvo ten užtardamas, kol Jo Kraujas atpirko kiekvieną žmogų, o dabar Avinėlis žino kas yra įrašyta Knygoje. Todėl Jis žinojo nuo pasaulio sutvėrimo, kad jų vardai buvo ten, todėl Jis buvo atsitraukęs štai ten ir... ir... atliko tokį tarpininko darbą, kol... tarpininkavimo darbą, kol kiekvienas, kuris buvo patalpintas Knygoje buvo atpirktas ir tai užbaigta, ir dabar Jis išeina.

229 Suprantate Jis pabaigė Savo kaip giminaičio darbą. Jis viską... Žinote... Jūs žinote apie ką giminaičio darbas turėjo paliudyti vyresniesiems.

Prisimenate kaip Boozas numetė savo apavą ir taip toliau? Jis visa tai dabar padarė. Taigi, Jis ateina paimti Savo Nuotakos. Amen. Dabar Jis ateina kaip Karalius; Jis ieško Savo Karalienės. Amen. Šioje Knygoje yra viso to paslaptis įvyniota į Septynis Antspaudus (O, broli), Septyni Antspaudai laukia Jo sugrįžtant.

Atkreipkite dėmesį, supraskime šiuos simbolius. Dabar tik devinta valanda; dar turime tris valandas ar daugiau. Turime... Tiesiog... Šėtonas man kartoja, kad žmonės vis labiau pavargsta, manau, kad taip ir yra, bet vistiek... vistiek tęskime toliau.

231 Septyni ragai buvo septynios bažnyčios (Suprantate?), Septyni Bažnyčios Periodai, nes tai buvo Avinėlio apsauga. Žemėje Jis saugojo Savo teises per Dievo siųstą žmonių grupę, kuri apsaugojo. Suprantate, Avinėlio ragas... Septynios akys yra septyni Septynių Bažnyčios Periodų pasiuntiniai: septynios akys, septyni pranašai.

233 Ar norėtume užsirašyti kelias Rašto vietas? Tiesiog atsiverskime jas. Kaip galvojate? Dar turite tam laiko? Gerai, atsiverskime Zachariją, Zacharijo knygą, tik trumpam, ir mes... mes šiek tiek iš ten perskaitysime. Aš... Aš nenoriu jūsų per ilgai užlaikyti ties šiais dalykais ir... ir... Visgi nenoriu, kad tai praleistumėte. Kas gali būti svarbiau už tai? Kas yra? Kas? Žmogui nėra nieko svarbesnio už Amžiną Gyvenimą ir mes privalome... mes privalome tai dabar suprasti ir... ir būti užtikrinti, kad tai suprantame. Gerai.

235 Gerai, pone. O dabar norime atsiversti Zacharijo 3 skyrių. Manau, būtent taip, dabar: Zacharijo 3. Iš čia paimsime šiuos simbolius, jei turiu savo pažymėtas Rašto vietas. Šią popietę kiek galėjau šūkavau šioje vietoje, kai tai atradau. Taigi aš... aš nežinau ar teisingai tai užsirašiau, tikiuosi, kad teisingai. Zacharijo 3, pažiūrėkime ar tai... Pas mane užrašyta 89, bet tai turėtų būti nuo 8 iki 9. Gerai. Gerai, žinau, kad tai negali būti 89. Zacharijo 3:8 ir 9:

„Klausykis, Jozue, aukščiausiasis kunige, tu ir tavo draugai, sėdintys priešais tave; nes jie yra vyrai, kuriais stebimasi; nes štai aš išvesiu savo tarną – ATŽALĄ. (Kristus)

Nes štai akmuo, kurį padėjau priešais Jozuę; ant... vieno akmens bus septynios akys (septynios akys); štai aš išraižysiu jo graviūrą, – sako kariuomenių VIEŠPATS... Ir pašalinsiu tos šalies neteisybę per vieną dieną.“

236 Dabar atsiverskime Zacharijo 4:10... 4:10. Pasiklausykite.

... „Nes kas paniekino mažų dalykų dieną? (Dievas paprastume. Suprantate?) Nes jie džiaugsis ir...matys svambalą Zerubabelio rankoje su kuriais... su tais septyniais; jie yra VIEŠPATIES akys, lakstančios ten ir atgal po visą žemę“.

Septynios akys – akys reiškia matymą. Matymas reiškia pranašus, regėtojus. Šis Avinėlis turėjo septynis ragus ir ant kiekvieno rago buvo akis: septynios akys.

Kas tai? Kristus ir Jo Nuotaka. Septyni Bažnyčios Periodai, iš jų išėjo septyni pranašai, septyni regėtojai, akys. Todėl paskutinysis turi būti regėtojas. Gerai.

238 Atkreipkite dėmesį, Jis nėra gyvūnas. Jis paėmė knygą iš dešinės rankos To, kuris sėdėjo soste. Kas tai buvo? Savininkas, tikrasis Savininkas, kuris turėjo Atpirkimo Knygą Savo dešinėje rankoje, ir joks Angelas, jokia Angeliška būtybė, niekas kitas negalėjo užimti tos vietos. Ir šis kruvinas Avinėlis išėjo ir paėmė Knygą iš Jo rankos. Kas tai buvo? Broli, tai yra labiausiai stulbinantis dalykas Rašte, veiksmas, kurio joks Angelas, niekas kitas negali atlikti, ir Avinėlis atėjo ir paėmė tai iš dešinės rankos To, kuris sėdėjo soste. Kas tai? Dabar tai priklauso Avinėliui. Amen.

239 Dievo įstatymai reikalavo... Jis yra tas, kuris tai laiko. Dievo įstatymas reikalavo Giminaičio Atpirkėjo ir Avinėlis drąsiai išėjo. „Aš esu Giminaitis. Aš esu Atpirkėjas. Dabar Aš atlikau užtarimą už juos ir dabar Aš atėjau pareikalauti jų teisių skirtų jiems.“ Amen. Amen. „Aš atėjau pareikalauti jų teisių. Tame jie turi teisę viskam, kas buvo prarasta puolime ir Aš sumokėjau kainą.“ O, broli. Tai bent. Ar tai neprivertė jūsų pajusti pagarbą baime? Ne dėl gerų darbų, kuriuos padarėme, bet iš Jo malonės. O, palūškėkite minutėlę. Ir tie vyresnieji ir visi kiti nusiėmė karūnas ir aukštą padėtį užimantieji puolė ant žemės. Suprantate?

242 Nei vienas, niekas negalėjo to padaryti. Ir Jis priėjo tiesiai prie Dievo dešinės ir paėmė Knygą iš Jo rankos ir pareikalavo Savo teisių: „Aš už juos numiriau. Aš esu jų Giminaitis Atpirkėjas. Aš... Aš esu Tarpininkas. Mano Kraujas buvo pralietas. Aš tapau žmogumi ir atlikau tai tam, kad atgaučiau bažnyčią, tą, kurią iš anksto numačiau prieš pasaulio sutvėrimą. Tai buvo

mano valioje; Aš ištariau, kad ji čia bus ir niekas negalėjo jos paimti, bet Aš nužengiau ir padariau tai Pats. Aš esu jų Giminitis...?... Aš tapau giminaičiu. Ir Jis paima Knygą. Amen.

O, Kas manęs ten šį vakarą laukia? Kas yra Šis, bažnyčia, Kuris ten laukia? Kas kitas, jei ne tas Giminitis Atpirkėjas gali jūsų ten laukti? O, tai bent. Koks stulbinantis teiginys ar veiksmas.

244 Taigi, Jis turi atpirkimo Nuosavybės Dokumentą. Jis jį turi Savo rankoje; tarpininkavimas dabar yra baigtas. Jis jį turi Savo rankoje. Prisiminkite, jis visada buvo Dievo rankoje, bet dabar jis yra Avinėlio rankoje.

Taigi, sekite, visos kūrinijos Nuosavybės Atpirkimo Dokumentas yra Jo rankoje ir Jis atėjo jo pareikalauti... žmonijos rasei, ne Angelams; pareikalauti to vėl žmogui, kuriam tai buvo duota, kad ir vėl padarytų Dievo sūnumis ir dukterimis, sugrąžintų juos atgal į Edeno sodą, viską, ką jie prarado: visą kūriniją, medžius, gyvūnijos pasaulį, visa kita. O, tai bent. Ar tai nepriverčia jus gerai jaustis? Tai bent.

245 Maniau, kad buvau pavargęs, bet jau nesu. Suprantate? Kartais manau, kad tampu... Tampu per senas pamokslauti, o po to pamatau kažką panašaus į tai; ir pradedu galvoti, kad esu jaunas žmogus. Hm. Tai kažką su tavimi padaro. Suprantate? Nes aš žinau tai, kad ten yra Kažkas, kas manęs laukia. Ten yra Tas, kuris sumokėjo kainą, kurios aš negalėjau sumokėti; tai tiesa; Jis padarė tai dėl manęs, Čarli. Jis tai padarė dėl tavęs; Jis padarė tai dėl visos žmonijos rasės ir dabar Jis išeina į priekį pareikalauti Savo atperkamuųjų teisių. Pareikalauti jų kam? Ne Sau, mums. Jis yra vienas iš mūsų; Jis yra mūsų giminitis. O, tai bent. Jis yra mano Brolis; Jis yra mano Gelbėtojas; Jis yra mano Dievas; Jis yra mano Giminitis Atpirkėjas; Jis yra viskas, nes kas aš būčiau be Jo, ar kuo galėčiau būti be Jo?

Taigi, suprantate, Jis man yra viskas ir Jis stovi ten kaip mūsų giminitis. Ir dabar iki pat šio laiko Jis atliko mūsų užtarimą, ir dabar Jis išeina į priekį ir paima Atpirkimo Knygą, kad pareikalautų Savo teisių, to ką Jis padarė dėl mūsų.

247 Jie mirė... Jėzus pasakė: „Kas manimi tiki, nors ir bus miręs, tačiau gyvens. Kas tik gyvena ir tiki Manimi, niekada nemirs. Kas valgo Mano kūną ir geria Mano kraują, turi amžinąjį gyvenimą; ir Aš jį prikelsiu paskutinįją dieną.“

Nesvarbu ar jis užmigs pirmos sargybos metu, antros, trečios, ketvirtos, penktos, šeštos ar septintos, kada jis beužmigtų... Kas įvyks? Dievo trimitas nuskambės, paskutinysis trimitas nuskambės tuo pat metu, kai paskutinysis angelas paskelbia savo žinią ir paskutinysis Antspaudas yra atidengtas, tas paskutinysis trimitas nuskambės ir Atpirkėjas išeina į priekį paimti Jo atpirktųjų nuosavybių: Jo bažnyčios, nuplautos Krauju.

249 Taigi, o, dabar visa kūrinija yra Jo rankoje, ant kurios visas atpirkimo planas yra užantspauduotas Septyniais paslaptimis Antspaudais šioje Knygoje, kurią Jis paėmė... Dabar sekite. Ir tik Jis vienas gali tai atskleisti tiems, kam panorės. Jis tai laiko Savo rankoje. Suprantate? Taigi, Jis pažadėjo, kad tai įvyks tuo metu, dabar, nes tai yra užantspauduota Septyniais paslaptimis Antspaudais, Atpirkimo Knyga. Dabar, sekite. Kaip dabar... Draugai, aš sakiau jums, kad ketinau jus paleisti pusę devynių, bet aš praleidau daugiau nei tris ar keturis puslapius, kad prie šito priečiau. Todėl noriu... Užtesiau po devynių, kad jūs galėtumėte rytoj sugrįžti.

251 Bet dabar, šioje Septyneriopoje Atpirkimo Antspaudų Knygoje, kurią Avinėlis pats paėmė – buvo Vienintelis galėjęs tai padaryti. Ir Jis paėmė ją iš Sėdėjusiojo sosto dešinės rankos; kad dabar pareikalautų Jo atperkamujų, pareikalautų Savo teisių, pareikalautų dėl manęs ir tavęs to iš kur Jis mus atpirko, kam mus atpirko (Suprantate?), atgal į viską, ką Adomas prarado Edeno sode; Jis atpirko mus atgal į tai.

252 Taigi, su Avinėliu, su Knyga Jo rankoje, esame pasiruošę prašyti Jo malonės ir pasigailėjimo mums, kad atvertų šiuos... septyniais Antspaudais užantspauduotą Knygą mums ir leistų mums šiek tiek pažvelgti atgal pro laiko uždangą. O, tai bent.

Atkreipkite dėmesį, kai Jis paėmė Knygą, Nuosavybės Dokumentą, užantspauduotą (Dabar turėkite tai omenyje) ir nuplėšė paslaptis Antspaudus, kad atskleistų jiems, kad sugrąžintų juos į Jo... Suprantate? Jo visus atpirktus pavaldinius...

Taigi, kai mes Antspauduose prie to prieisime, mes prie to sugrįšime ir pamatysime sielas po aukuru šaukiančias: „Viešpatie, kaip ilgai, kaip ilgai.“

254 Ir čia Jis yra kaip Tarpininkas ant aukuro: „Dar šiek tiek, nes yra dar daugiau, kurie turi kentėti kaip jūs.“ Tačiau dabar Jis sugrįžta iš čia, šio paskutiniojo Antspaudo metu. Jis daugiau nėra Tarpininkas; Dabar Jis yra Karalius. Ir ką Jis daro? Jeigu Jis yra Karalius, Jis turi turėti pavaldinius ir Jo pavaldiniai yra tie, kuriuos Jis atpirko; ir jie negali pasirodyti Jo akivaizdoje prieš Jam paimant atpirkimo teises. Taigi dabar, Jis išeina po tarpininkavimo. Nors mirtis patalpino mus kape, Jis išeina į priekį su teisėmis. Amen.

Ir netgi tie, kurie yra gyvi ir išlikę iki Jo atėjimo nesukliudys tiems, kurie užmigę, nes Dievo trimitas nuskambės to paskutiniojo trimito metu, kai paskutinysis Antspaudas yra nuplėštas ir kai septintasis angelas yra paskelbęs savo žinią; paskutinysis trimitas nuskambės ir mirusieji Kristuje prisikels, o mes, kurie esame gyvi ir išlikusieji, būsime pagauti drauge su jais susitikimui su Juo ore. Jis pareikalauja. Jis dabar išėjo į priekį pareikalauti Savo... Savo nuosavybės.

Sekite, pažvelkite į tai. Tai bent, nuplėšė Antspaudus, atskleidė paslaptis... Kam juos atskleidė? Paskutiniajam bažnyčios periodui, vieninteliai išlikę gyvi. Likusieji miega.

258 Jis pasakė: „Jeigu jis sugrįš pirmosios sargybos metu, antrosios sargybos, trečiosios sargybos, iki pat septintosios sargybos...“ Septintosios sargybos metu ten pasigirdo įsakymas arba šūksnis: „Štai Jaunikis ateina.“ Ir kai jie tai padarė, miegančios mergelės, formaliosios bažnyčios tarė: „O, žinote. Aš... aš manau, kad norėčiau turėtą tą Šventąją Dvasią.“ Ar pastebėjote presbiterijonus ir episkopalinės bažnyčios narius? Ar girdėjote mano pamokslą Finikse tiems vyrams, kurie ten atsistojo ir „Balsas“ ten tarė: „Na, kas gi yra šis autorius, sakantis: 'Toks ir toks Šventasis Tėvas'“, kai Biblija sako nevadinti jokio žmogaus „tėvu“. Suprantate? Jie miega su jais; štai kokia priežastis. O po to jie išeina į priekį ir sako: „Taip, mes tikime...“

260 Moteris kreipėsi į kitą moterį ir tarė: „Žinai, aš esu episkopalinės bažnyčios narė,“ – pasakė: „Aš... aš... aš kažkurį dieną kalbėjau kalbomis; Manau, kad gavau Šventąją Dvasią, bet, tyliai, tik niekam nesakyk.“ Aš labai tuo abejoju. Tu galėjai kalbėti kalbomis; bet jeigu tu uždegi žmogų ugnimi, kaip jis galės ramiai sėdėti? Taip, pone. Jie negalės to padaryti.

Ar galite įsivaizduoti Petrą, ir Jokūbą, ir Joną, ir kitus susirinkusius aukštutiniame kambaryje, sakančius: „O, mes dabar gavome Šventąją Dvasią, bet, galbūt, niekam apie tai nesakykime.“ Broli, per langus, duris ir kitur jie išėjo lauk į gatvę, elgdamiesi kaip grupė girtuoklių. Tai tikra Šventoji Dvasia.

262 Bet matote, ta mieganti mergelė apskritai nieko negavo. Tai tiesa. Ir prisiminkite, joms išėjus pamėginti nusipirkti aliejaus... Jūs prisimenate, kad Raštai nesako, kad jos jį įsigijo. Bet joms išėjus pamėginti jo nusipirkti, pasigirdo garsas. Kas nutiko? Visos mergelės, kurios miegojo atsikėlė ir pasitaisė savo žibintuvus, ir įėjo vakarieniauti (ar tai tiesa?), o likusieji buvo palikti sielvarto periodui. Būtent taip, raudojimui, dejonėms ir griežimui dantimis. Tai bažnyčia, ne Nuotaka, bažnyčia. Nuotaka įėjo vidun. Tarp bažnyčios ir Nuotakos yra labai didelis skirtumas. Taip, pone. Įėjo į vestuvių vakarienę. O, atkreipkite dėmesį, vaikinai.

266 Antspaudai buvo nuplėšti. Kodėl? Kad paskutiniajame Bažnyčios Periode atskleistų šias tiesas. Kodėl? Avinėlis nuplėšė Antspaudus ir apreiškė juos Savo bažnyčiai tam, kad surinktų savo pavaldinius Savo Karalystei, Jo Nuotaką. Suprantate? O, tai bent. Jis dabar nori surinkti pas Save Savo pavaldinius.

Kas tai? Iš žemės dulkių, iš jūros dugno, iš gelmių, iš visur ir visokių vietų; iš... iš tamsybių sričių, iš rojaus, kur jie bebūtų, Jis pašauks ir jie atsilies. Amen. Amen. Jis pašauks, o jie atsilies. Jis atėjo surinkti Savo pavaldinių. Jis apreiškė Savo paslaptis, ir jie jas išvydo; ir tuomet laiko daugiau nebėra. Laikas pasibaigė; tai užbaigta. Gerai.

269 Jis palieka sostą... Kad būtų užtarėjas kaip užmuštas Avinėlis, kad būtų Liūtas, Karalius, kad atvestų pasaulį į teismą, tuos, kurie atmetė Jo žinią. Jis jau nebėra Tarpininkas.

Dabar prisiminkite Senojo Testamento mokymą mums skubant. Kai kraujo nebelikdavo ant malonės sosto, ką tai reiškė? Teismo krasę. Ir kai užmuštas Avinėlis išėjo į priekį iš amžinybės nuo Tėvo sosto ir paėmė Savo teises, tai buvo teismo krasė. Tuomet Jis tapo ne Avinėliu, bet Liūtu, Karaliumi. Ir Jis pašaukia Savo Karalienę ateiti atsistoti Jo pašonėje. „Ar nežinote, kad šventieji teis pasaulį?“

272 Danielius pasakė, kad teismas atsisėdo ir knygos buvo atskleistos ir dešimtys tūkstančių kart dešimt tūkstančių Jam tarnavo: Karalius ir Karalienė. O po to kita Knyga buvo atversta, kuri yra Gyvenimo Knyga. Tai skirta bažnyčiai. Ir ten stovėjo Karalienė ir Karalius.

273 Kaip yra sakoma „Kaubojaus apmąstymuose“: *„Prašėjusią naktį gulėdamas prerijose aš įdėmiai stebėjau žvaigždes danguje; Ir svarsčiau ar kaubojus kada nors galės petekti į tas nuostabias vietas. Yra kelias į tą šviesų, džiugų kraštą; Tačiau čia yra prietema, takas, todėl jie kalba, Bet platus kelias veda į pražūtį, Jis minios išmintas ir spindintis. Jie kalba apie kitą didį Savininką...“*

Jis kalba vartodamas jo galvijų gyvenimo terminologiją. Jei kada nors esate buvę bandos suvare, jūs galite tai aiškiai suprasti.

„Jie kalba apie kitą didį Savininką, Ir Jo atsargos niekada nesibaigia, taip jie sako. Jis visada suras vietos nusidėjeliui, kuris pereis į tą tiesų, siaurą kelią. Jie sako, kad Jis niekada tavęs nepaliks, Ir Jis žino kiekvieną veiksmą ir žvilgsnį, Dėl... dėl saugumo mums derėtų būti paženklintiems, Turėti mūsų vardą įrašytą Jo didingoje suskaičiavimo Knygoje. Nes jie sako, jog bus didysis bandos suvare, Kuomet kaubojai stovės kaip šuneliai, Kad būtų paženklinti teismo raitelių (Tie pranašai ir regėtojai), Kurie yra pasiūsti ir atpažįsta kiekvieną ženklą.“

275 Jei esate buvę bandos suvare, matėte ten stovintį šeimininką ir raitelius jojančius ratu toje galvijų bandoje. Jis pastebės kaip jo žyme paženklinti praeis, ir jis mostels šeimininkui; o šeimininkas tai pastebės ir linktelės jam galva. Jo žemaūgis arklys iš karto pradės veržtis, bėgti aplink tuos ratu judančius raguotuosius ir atskirs savo karves iš kitų. Suprantate?

„Nes jie sako, jog bus didysis bandos suvare, Kuomet kaubojai stovės kaip šuneliai, Kad būtų paženklinti teismo raitelių, Kurie yra pasiūsti ir atpažįsta kiekvieną įdegintą žymę.“ Suprantate? Taigi jis pasakė: *„Jeigu aš atsiliksiu nuo bandos, Būsiu žmogus pasmerktas mirčiai; (Nepaženklintas; jis... jie iš jo išvirs sriubą) Atsiskyres ir baikštus, Kai ateis tų raitelių šeimininkas.“*

Suprantate, kas Jis? Raitelių Šeimininkas. Tai yra Avinėlis septyniems pasiuntiniams, kurie yra pasiūsti ir žino kiekvieną išegintą žymę. Suprantate? Hm.

278 Atkreipkite dėmesį, štai Jis ateina, palieka sostą kaip Užtarėjas, kaip užmuštas Avinėlis, kad taptų liūtu, Karaliumi, kad atvestų visą pasaulį į teismą, tuos, kurie atmetė. Tuomet mūsų Giminaitis Atpirkėjas yra Karalius virš visų. Kodėl? Jis turi Nuosavybės Atpirkimo Dokumentą. Visa tai yra Jo rankoje. Džiaugiuosi Jį pažinodamas...

Tuomet pareikalauja Savo paveldo; tai yra Bažnyčios, Nuotakos, Jis to pareikalauja. Ką Jis daro po to? Jis atsikrato Savo varžovo, Šėtono. Jis įmeta jį į ugnies ežerą su visais tais, kuriuos Šėtonas buvo įkvėpęs atmesti Jo atpirkimo Žodį.

281 Dabar Jis yra Karalius. Malonė vis dar yra ant sosto. Neatmeskite to, ką Jis siūlo. Suprantate? Raiteliai žino kas jūs esate. O dabar, Jo priešininkas, kuris du tūkstančius metų kėlė jam problemas, tvirtindamas: „Su jais aš galiu daryti ką noriu. Jie tebėra mano; jie mano. Aš... Jie neteko nuosavybės tuomet“. Bet Jis yra Giminaitis Atpirkėjas.

Jis tarė... Jis yra šioje vietoje, dabar atlieka užtarimus, bet vieną dieną... Jis sako: „Aš paguldysiu juos į kapą.“

Bet Jis pasakė bažnyčiai: „Aš jus pakelsiu, suprantate, bet iš pradžių Aš turiu būti Atpirkėjas.“

285 Taigi, Jis išeina į priekį, sugrįžta iš pačios amžinybės, nuo Tėvo sosto kuriame sėdėjo kaip Užtarėjas. Dabar Jis ateina būti Karaliumi, o, valdyti visas tautas geležine lazda. Teismas yra paruoštas. O, broli, visa tai yra mūsų Giminaičio Atpirkėjo rankose. Būtent taip, taip, pone.

Ką Jis daro? Jis pareikalaus to iš priešininko rankos, Šėtono. „Dabar jie yra mano; Aš prikėliau juos iš kapo.“ Ir Jis paima visus melagius ir tuos, kurie iškreipia Žodį, ir visus tokius su Šėtonu ir sunaikina juos ugnies ežere. Tuomet viskam tam bus galas. Įmeta juos į ugnies ežerą... O, tai bent.

287 Žinote ką? Noriu... Aš tiesiog noriu šį tą pasakyti prieš užbaigiant. Ir tuomet mes... mes... mes paskubėsime. Atkreipkite dėmesį, mes dabar perskaitėme iki 7-os eilutės, bet aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį, kas vyksta nuo 8-os iki 14-os eilutės. Visa, kas buvo danguje ir visa kas buvo žemėje... Tiesiog pasiklausykite to; leiskite tiesiog tai perskaityti. Aš... Aš manau, kad būtų geriau, jeigu jūs tai perskaitytumėte tiesiog iš Knygos. Mes esame 7-oje eilutėje. Suprantate? Ir... Sekite, 6-a eilutė.

„Ir aš... ir aš žiūrėjau... pažiūrėjau, ir štai sosto bei keturių žvėrių viduryje ir vyresniųjų viduryje stovėjo Avinėlis, tarsi buvęs nužudytas, turintis septynias galvas... septynis ragus (turiu omenyje) ir septynias akis... (Mes tik ką tai paaiškinome)... kurios yra septynios Dievo Dvasios, išsiųstos į visą žemę.“
(Suprantate, Septyni Bažnyčios Periodai, septyni pasiuntiniai kurie išlaikė tą ugnį degančią. Suprantate? Gerai).

„Ir Jis atėjo... (Avinėlis) ...ir paėmė knygą iš sosto sėdinčiojo dešinės (sėdinčiojo dešinės).“

290 Dabar sekite, ir Jam tai atlikus, stebėkite kas įvyko. Štai kokios iškilmės. Taigi, čia įvyko būtent tų Antspaudų nuplėšimas. Mes prieisime prie tos pusės valandos tylos, iš karto po to. Sekite tai. Mes pradėjome ir tai užbaigsime kito sekmadienio vakarą, būtent čia. Dabar įdėmiai klausykite. Ar esate pasiruošę? Pasakykite „Amen.“ Įdėmiai klausykite kas nutiko.

291 Kai Jis tai padarė... Kai visa kūrinija dejavo, niekas nežinojo ką daryti ir Jonas rauduoja. Štai atėjo Avinėlis apėjo aplink; ir ši Knyga buvo tikrojo Savininko rankose, nes žmogus puolė ir ją prarado. Ir joks žmogus daugiau negalėjo jos paimti, kad atpirktų žemę: joks kunigas, popiežius, niekas, kaip ir sakiau; bet atėjo Avinėlis, ne Marija, ne tas ar kitas šventasis; Avinėlis atėjo, kruvinas, užmuštas ir paėmė Knygą iš dešinės rankos To, kuris sėdėjo soste. Ir jiems išvydus, kad ten buvo Atpirkėjas... Ir visos... visos sielos po aukuru, kai Angelai, kai vyresnieji, kai... visi tai išvydo, kai tai buvo atlikta... tai...

292 Tai slypi ateityje. Šį vakarą Jis yra Tarpininkas, bet Jis juda link šito; sekite.

„Ir kai Jis paėmė knygą, keturi žvėrys bei dvidešimt keturi vyresnieji parpuolė prieš Avinėlį, kiekvienas iš jų turėdamas arfą ir auksinius dubenis, pilnus kvapų, kurie yra šventųjų maldos.“

Tai tie, kurie yra po aukuru, kurie taip seniai meldėsi. Suprantate? Jie meldė atpirkimo, meldė prikėlimo, ir čia jis... šie vyresnieji išlieja maldas priešais... Nes: „Dabar mes turime tą, kuris mus atstovaus. Mes turime Giminitį Atpirkėją, kuris išėjo į priekį pareikalauti Savo teisių.“

„Ir jie giedojo naują giesmę, sakydami: „Tu esi vertas imti knygą ir atverti jos antspaudus; nes buvai užmuštas ir savo krauju atpirkai Dievui mus... (Sekite)...iš kiekvienos giminės...ir kalbos, ir tautos, ir tautybės; ir padarei mus mūsų Dievui karaliais ir kunigais, ir mes karaliausime žemėje“.

293 Jie norėjo sugrįžti ir štai čia jie sugrįš, kad būtų karaliai ir kunigai. Garbė Dievui. Jaučiuosi taip gerai, kad galėčiau kalbėti kalbomis. Pažvelkite. Sekite. Taip, rodos, kad man nepakanka žodžių kalboje, kuriais galėčiau Jį pagarbinti. Man reikia tokios kalbos, kurios net nežinau, atkreipkite dėmesį.
„Ir aš išvydau... (Pasiklausykite) Ir aš išvydau, ir aš išgirdau daugybės angelų balsą...“

296 Pasiklausykite, kokios vyksta iškilmės. Kai jie pamatė, kad Avinėlis atėjo paimti Atpirkimo Knygos, sielos sušuko. Mes tai suprasime. Viskas, visi, vyresnieji puolė veidu žemėn; jie išliejo šventųjų maldas. Kas? Ten buvo Giminitis, kuris atstovavo mus. Jie puolė veidais žemėn ir jie giedojo giesmę ir tarė: „Tu esi vertas, nes Tu buvai užmuštas.“ Pastebėkite tai... Ir pažvelkite į šiuos Angelus.

„Ir aš išvydau ir... išgirdau daugybės angelų balsą aplink sostą ir žvėrys ir vyresnieji: ir jų skaičius buvo dešimt tūkstančių kart dešimt tūkstančiu...ir tūkstančių tūkstančiai; (O, atkreipkite dėmesį), Garsiu balsu sakančių: „Vertas yra Avinėlis, kuris buvo užmuštas, priimti galią ir turtus, ir išmintį, ir stiprybę, ir garbę, ir šlovę, ir palaiminimą“.

297 Kokios iškilmės vyksta danguje, kai šis... Avinėlis veda... palieka tą užtarimo krasę, kad ateitų čia paimti Savo teisės. Žinote, tai palietė Joną. Greičiausiai jis pamatė jo vardą ten įrašytą. Kai tie antspaudai buvo nuplėšti, jis tikrai turėjo apsidžiaugti. Pasiklausykite ką jis pasakė:

„Ir kiekvieną sutvėrimą, kurie yra danguje ir žemėje, ir po žeme... ir tokius, kurie yra jūroje, bei visus, esančius juose, girdėjau sakant: (aš)

„Palaiminimas... ir garbė... ir šlovė... ir galia tebūna tam, kuris sėdi soste, ir Avinėliui per amžių amžius“...“

Amen ir amen ir amen. O.

„Ir keturi žvėrys tarė: „Amen“. Ir dvidešimt keturi vyresnieji parpuolė žemėn ir pagarbino gyvenantįjį per amžių amžius.“

299 Kokios išskilmės, koks laikas, kai tas Avinėlis išėjo į priekį... Suprantate, Knyga yra užantspauduota net danguje, paslaptys yra užantspauduotos. Paklauskite: „Ar ten yra mano vardas?“ Aš nežinau; Tikiuosi, kad yra. Tačiau, jeigu yra, jis buvo įrašytas Knygoje prieš pasaulio sutvėrimą. Pirmasis dalykas, kuris simbolizavo tą atpirkimą – pasirodė Avinėlis, kuris buvo nužudytas prieš pasaulio sutvėrimą. Ir Jis paėmė Knygą. Garbė. Atvėrė Knygą ir nuplėšė tuos Antspaudus. Ir pasiuntė tai žemyn į žemę Savo septintajam angelui, kad atvertų tai Jo žmonėms. Štai taip. O, tai bent, kas nutiko? Šauksmai, šūkavimai, „aleliuja“ šūksniai, patepimas, jėga, šlovė, pasireiškimas...

Ir senasis Jonas, kuris ten stovėjo, mūsų brolis, verkė. „Na,“ – tarė jis: „Visa danguje, visa žemėje ir visa jūroje girdėjo mane šaukiantį, amen, palaiminimai, garbė ir didybė, ir jėga tebūna Tam, kuris gyvena per amžių amžius.“

303 Štai koks džiaugsmingas metas, kai tie Antspaudai buvo nuplėšti... Jonas turėjo pažiūrėti ir pamatyti už laiko uždangos ir pasakyti: „Štai ten Jonas“. O, jis buvo toks laimingas. Jis tarė: „Kiekvienas danguje.“ Jis tikrai turėjo garsiai sušukti ar ne? Ir viskas danguje, viskas žemėje, ir po žeme, kiekviena gyva būtybė girdėjo mane sakant: „Amen, palaiminimai ir garbė, ir išmintis, ir jėga, ir galybė, ir turtai priklauso Jam“. Amen.“

305 Kodėl? Kai atėjo apreiškimas, kad Avinėlis, Atpirkėjas, mūsų Giminaitis nužengė nuo užtarimo sosto ir atėjo čia pasiimti Savo nuosavybės.

*„O, greitai Avinėlis paims Savo nuotaką.
Kad ji būtų amžinai šalia Jo,
Visos dangaus kariaunos ten bus susirinkusios.*

*O, šlovingas tai bus reginys,
Visi šventieji vilkės nesuteptus baltus rūbus;
Ir su Jėzumi mes amžinai valdysime.*

O: „Ateikite valgyti,“ – Šeimininkas kviečia (dabar valgyti Žodį), "Ateikite valgyti." (O, aš... aš suprantu be žodžių. Suprantate?)

Ateikite ir valgykite; ateikite ir valgykite, bet kuriuo metu galite puotauti prie Jėzaus stalo. (Dabar! Bet kai Jis paliks tą vietą, tuomet nebus galima.) Tas, kuris pamaitino minią; Pavertė vandenį į vyną..."

307 Tas, kuris pasakė, kad tas, kuris tiki Manimi, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys... O, tai bent. Jis, kuris pažadėjo šiuos dalykus paskutinei dienai. Jis, kuris pasakė šiuos dalykus, Jis, kuris dabar yra šių dalykų apreiškimo laike, tampa žinomas: „Ateikite ir valgykite.“ O, nepraleisk to, mano broli. Taigi, palenkime savo galvas minutėlei.

Rytoj vakare iš Dievo malonės pamėginsime atplėšti tą Pirmą Antspaudą, jeigu Dievas jį mums atplėš ir leis pamatyti koks tai buvo apreiškimas, paslėptas nuo pasaulio sutvėrimo.

309 Prieš mums tai padarant, drauge nusidėjėli ar drungnas bažnyčios nary, ar tu tiesiog turi narystę bažnyčioje ar neturi narystės? Jeigu tu turi tik narystę, tu jos neteksi greitai. Tau reikalingas gimimas. Tu privalai prisitarti prie Kraujo. Jūs privalote atrasti tai, kas tiesiog pašalina nuodėmę, kol nebelieka net prisiminimo apie ją.

Jeigu jūs dar nesate pasiruošę susitikti ore su Avinėliu, man suteikta jėga per Visagalio Dievo suteiktą įgaliojimą ir suteiktą man per Angelą, Šviesos Stulpą, Aš įpareigoju jus Jėzaus Kristaus Vardu: Nemėginkite susitikti su Juo turėdami tik narystę ložėje, šioje žemiškoje bažnyčioje.

Ateikite, kol Tarpininkas, kiek man yra žinoma, vis dar yra soste, atlieka užtarimą, nes ateis diena, kai jūs ateisite, bet ten Tarpininko nebebus. Nes jeigu mes suprantame valandą, kurioje gyvename, septintame bažnyčios periode ir Dievo paslaptys tapo tuo, kuo yra per patvirtintą Dievo Dvasią, parodė viską, ką Jis pažadėjo paskutiniuosiems dienoms, kiek dar laiko yra likę? Drauge nusidėjėli, ateik.

312 Viešpatie Jėzau, laikas tampa vėlus. Jau gali būti vėliau nei galvojame. Ir mes džiaugiamės matydami šią valandą besitartinančią. Tai yra pati

šlovingiausia valanda tikinčiajam, kurią pasaulis apskritai yra regėjęs, bet tam, kuris atmeta tai – pats liūdniausias laikas, koks tik gali būti... Nejmanoma rasti žodžių abėcėlėje, raidžių, kad sudaryti žodžius, kurie išreikštų sunkumą ir liūdesį, kuris laukia priešakyje. Taip pat nėra žodžių, kurie galėtų būti sudaryti iš abėcėlės, kad išreikšti palaiminimus, kurie laukia priešakyje tikinčiajam.

Tėve, šį vakarą čia gali būti tokių, kurie neturi vilties ir jie yra protingi žmonės. Ir dabar, jeigu Kraujas vis dar yra ant malonės sosto, leisk Avinéliui šį vakarą nužengti nuo sosto į jų širdį ir apreikšti jiems, kad jie yra pražuvę ir kruvinomis rankomis pasakyti: „Ateik, kol yra laiko ateiti.“

Aš pavedu žinią, Viešpatie, mano malda į Tavo rankas. Padaryk tai, ką nori, Tėve, Jėzaus Vardu.

315 Kol mūsų galvos palenktos, jeigu jūs neatsižvelgėte į šį prašymą ir reikalavimą; jeigu jūs pasitikėjote tik jūsų bažnyčia, joje nėra nieko, kas galėtų jus atpirkti. Jeigu pasitikėjote kažkurio šventojo užtarimais, jūs vis dar esate prarastas. Jeigu jūs pasitikėjote savo rankų darbais, kažkuo, ką padarėte, gerais darbais, jūs esate prarastas. Jeigu pasitikėjote malda... jūsų motinos malda arba jūsų motinos teisumu, jūsų tėvo, jeigu tuo pasitikėjote, jūs esate prarastas. Jeigu jūs pasitikėjote kažkuriuo pojūčiu, kažkoku keistu jausmu, kažkokia emocija kalbant kalbomis ar šokant; jei tai yra viskas, kuo pasitikėjote ir asmeniškai nepažįstate Avinėlio, nežinote Jo, tuomet aš įpareigoju jus prieš Dievą: sutvarkykite tai dabar su Dievu. Giliai širdyje melskitės ir tiesiog būkite paprasti, nes Dievas slepiasi paprastume.

316 Prisiminkite, Biblija sako: „Tie, kurie įtikėjo prisidėjo.“ Ir kol mes meldžiamės už jus, aš viliuosi, kad jūs priimsite savo... tą vienintelį amžiną sprendimą: „Viešpatie, aš pasakysiu taip.“

Sprendimas yra akmuo, bet kokia nauda iš akmens be mūrininko, kuris gali jį aptašyti, kad būtų statomas statinys, kad tiktų statiniui? Tuomet Šventoji Dvasia aptašo jus iš dabartinės būsenos į tą, kokioje turėtumėte būti. Jeigu jūs esate tiesiog apeiginis bažnyčios narys, jeigu esate nusidėjėlis, kas bebūtumėte, jeigu esate be Kristaus, be Šventosios Dvasios, šį vakarą Dievas suteikia jums ramybę.

318 Dabar, Viešpatie, su visu supratimu kaip reikia ateiti, ir pagal Raštą kaip aš žinau kaip reikia ateiti, aš dabar ateinu su šiais, kuriuos patikėjau Tau su Žodžiu. Aš pasitikiu, Viešpatie, kad šį vakarą Žodis surado Sau vietą žmonių širdyse. Jeigu čia yra tokių, kurie nežino ar neturi tos švelnios Šventosios Dvasios Akivaizdos gyvenančios jų gyvenime... Tas susierzinimas ar abejingumas, ar savanaudiškumas, ar kažkas apvogė juos šiuo didžiu dalyku ir sulaukė juos nuo to, ar kažkokia religija, ar... ar kažkoks pojūtis sulaukė juos nuo bendravimo su Dievu malonumo, tegul dabar tai bus išlaisvinta. Ir kad Avinėlis, tas kruvinas, šventas Giminaitis, kuris atėjo nužengdamas nuo sosto, leidosi tose paslaptingoje Dievo sosto koridorių Šviesose, išėjo pareikalauti Savo nuosavybės... Dieve, suteik šį vakarą, kad jie priimtų Jį. Tegul kiekvienas sprendimas bus priimtas iškilmingai ir tegul jie pasiduos Jam vienam, Kuris gali juos aptašyti ir suformuoti į Dievo sūnus ir dukteris.

321 Dabar, atsakingoje maldoje... Aš tai darau tuo būdu, kuriuo jaučiu esu vedamas tai daryti. Atsakomybėje prieš Dievą, nes Jis jums įrodė Save, kai jūs nebuvote Krikščionis arba nebuvote, kaip mes tai vadiname, ne... ne denominacinis narys, bet aš turiu omenyje iš naujo atgimusį Krikščionį, bet jūs atsakingai tikite, kad žinia yra teisinga, ir jūs atsakingai tikite, kad jūs galite būti išgelbėti per Dievo malonę. Ir jūs tikite, kad Jis dabar kalba jūsų širdžiai ir jūs norite Jį priimti ir esate pasiruošę Jo Žodžiui... kad pakeistų jus iš tokio, koks esate ir padarytų jus tokiais, kokiais turėtumėte būti, ar galite tai paliudyti atsistodami ant kojų? Jeigu čia yra tokių žmonių, norinčių tai padaryti... visko pakanka, atsistokite ant kojų...

322 Dangiškas Tėve, aš nežinau, ką daugiau galima padaryti, tik pacituoti Tavo Žodį. Čia ant kojų stovi vyrai, kurie jaučia, kad jie nėra toje vietoje, kurioje turėtų būti... pasiruošę paėmimui; Nes tai gali įvykti prieš tai, kai Pirmasis Antspaudas bus mums atidengtas.

Ir, Tėve, aš meldžiu už juos. Aš... aš Tavo tarnas meldžiuosi šia malda didžiajam Užtarėjui, Kristui; kaip jie meldėsi, aš atnešu savo malda su jais ant Dievo sosto iš dramblio kaulo, kuriame šį vakarą sėdi kruvina auka ir bet kuriuo metu gali nužengti nuo sosto, kad išeitų į priekį pareikalauti Jo nuosavybių. Tuomet ten daugiau nelieka malonės; tuomet yra teismas. Padaryk, Viešpatie, kad šie ant kojų stovintys žmonės, širdyse atliekantys išpažintį ir norintys leisti Dievo Dvasiai juos formuoti ir apskaldyti ir suformuoti juos į Gyvuosius akmenis Viešpaties Dievo namams.

Suteik tai, Tėve. Aš dabar pavedu juos Tau. Ir Tu pasakei: „Kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir Aš išpažinsiu Dievo angelų akivaizdoje.“ Ir dabar, Tu šį vakarą sėdi toje vietoje visų akivaizdoje, o jie stovi, išpažįsta Tave ir, Viešpatie, jei tai kyla iš jų širdies gelmės, būtent taip kaip koks teisingas yra Dievo Žodis, Tu dabar atlieki užtarimus už juos ir priimi juos malonėje ir pasigailėjime, apvalančio aukojamo Avinėlio Kraujo ir jie bus Tavo Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

326 Dabar, jūs kurie matote šiuos ant kojų stovinčius žmones... Štai ten jauni vyrai, kai kurie dabar atsistoja: jūs, kurie pajutote, kad visa nuodėmė ir pasmerkimas dingo, aš noriu, kad jūs tiesiog atsistotumėte (kai kurie iš jūsų, kurie esate šalia jų), paspauskite jiems ranką ir pasakykite: „Broli, aš meldžiuosi už tave.“ „Sese, aš meldžiuosi už tave.“ Tiesiog paspauskite jiems ranką ir pasakykite: „Telaimina tave Dievas. O dabar, viskas priklauso nuo Visagalio rankos.“ Pasakykite: „Aš melsiuosi ir padarysiu viską, ką galiu, kad padėčiau tau patekti į Dievo Karalystę.“

„O, kviečia šiandien! O, Jėzus kviečia, švelniai kviečia šiandien.“

327 Ar jūs mylite Jį? Ar Jis ne nuostabus? O, ką mes be to darytume? „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo burnos (žmogus gyvens).“ O, pamaitink mane, Viešpatie, Žodžiu. „Neapleisdami mūsų susirinkimo kartu, kaip netikintieji yra įpratę, ir juo labiau, kai matote besiartinančią tą dieną.“

Dievui leidus rytoj vakare iš Dievo malonės, aš bandysiu kaip tik galiu paprašyti Jo už... užtarimo, kad šių Antspaudų paslaptis, jiems būnant nuplėštiesiems, paskelbtų Dievo Žodį žmonėms.

330 Iki susitikimo su jumis, tegul Dievas bus jumis. O dabar, perduodu tarnavimą mūsų kilniam broliui, Broliui Neviliui, pastoriui. Kas iš jūsų myli Brolių Nevilį? Mes visi mylime. Išeik į priekį, Broli Nevili. Brolis Nevilis, telaimina jus Dievas.